

UREDBA (EU) 2023/2411 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 18. oktobra 2023

o zaščiti geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter spremembi uredb (EU) 2017/1001 in (EU) 2019/1753

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 118, prvi odstavek, in člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 10. novembra 2020 sprejel sklepe o politiki intelektualne lastnine, v katerih izraža svojo pripravljenost, da razmisli o uvedbi sistema za posebno zaščito geografskih označb nekmetskih izdelkov na podlagi temeljite ocene učinka njegovih morebitnih stroškov in koristi.
- (2) Komisija se je v svojem sporočilu z dne 25. novembra 2020 z naslovom „Čim boljše izkoriščanje inovacijskega potenciala EU – Akcijski načrt za pravice intelektualne lastnine v podporo okrevanju in odpornosti EU“ zavezala, da bo na podlagi ocene učinka preučila, ali naj predlaga sistem Unije za zaščito geografskih označb nekmetskih izdelkov.
- (3) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 11. novembra 2021 o akcijskem načrtu za pravice intelektualne lastnine v podporo okrevanju in odpornosti EU poudaril dejstvo, da je priznavanje geografskih označb nekmetskih izdelkov pomembno za prednostne naloge programov Unije, ki se trenutno razvijajo, in poudaril svojo podporo pobudi Komisije, da na podlagi temeljite ocene učinka vzpostavi učinkovito in pregledno zaščito geografskih označb za nekmetske izdelke na ravni Unije z namenom uskladitve tudi z Ženevskim aktom Lizbonskega sporazuma o označbah porekla in geografskih označbah ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Ženevski akt), ki določa možnost zaščite geografskih označb kmetijskih in nekmetskih izdelkov.
- (4) Da bi Unija lahko v celoti izvrševala svojo izključno pristojnost na področju skupne trgovinske politike in ob doslednem spoštovanju svojih zavez na podlagi Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o TRIPS) Svetovne trgovinske organizacije (STO), je 26. novembra 2019 v skladu s Sklepom Sveta (EU) 2019/1754 ⁽⁵⁾ pristopila k Ženevskemu aktu, ki ga upravlja Svetovna organizacija za intelektualno lastnino (WIPO). Na podlagi Ženevskega akta je mogoče geografske označbe zaščititi ne glede na

⁽¹⁾ UL C 486, 21.12.2022, str. 129.

⁽²⁾ UL C 498, 30.12.2022, str. 57.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2023 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2023.

⁽⁴⁾ UL L 271, 24.10.2019, str. 15.

⁽⁵⁾ Sklep Sveta (EU) 2019/1754 z dne 7. oktobra 2019 o pristopu Evropske unije k Ženevskemu aktu Lizbonskega sporazuma o označbah porekla in geografskih označbah (UL L 271, 24.10.2019, str. 12).

naravo blaga, za katerega se uporabljajo, zato vključuje obrtne in industrijske izdelke. Da bi Unija v celoti izpolnila te mednarodne obveznosti, je zagotavljanje enotnega priznavanja in zaščite geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov po vsej Uniji zanjo torej prednostna naloga.

- (5) Na ravni Unije že vrsto let obstaja zaščita geografskih označb vin ⁽⁶⁾ in žganih pijač ⁽⁷⁾ ter kmetijskih proizvodov in živil, vključno z aromatiziranimi vini ⁽⁸⁾. Primerno je na ravni Unije zaščititi geografske označbe izdelkov zunaj področja uporabe obstoječega prava Unije in hkrati približevati ureditve. Ta zaščita bi morala vključevati široko paleto obrtnih in industrijskih izdelkov, kot so naravni kamni, leseni izdelki, nakit, tekstil, čipke, jedilni pribor, steklo, porcelan ter kože z dlako in brez nje. Uvedba takega sistema za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov bi koristila potrošnikom, saj bi izboljšala ozaveščenost o pristnosti izdelkov. Pozitivno bi vplivala tudi na mikro-, mala in srednja podjetja s krepitvijo konkurenčnosti ter na splošno pozitivno vplivala na zaposlovanje, razvoj in turizem v podeželskih in manj razvitih regijah. Poleg tega bi tak sistem tudi olajšal dostop do trgov tretjih držav prek trgovinskih sporazumov z Unijo in v celoti uresničil potencial geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov.
- (6) Več držav članic ima nacionalne sisteme za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov. Ti sistemi se razlikujejo glede obsega varstva, upravljanja in pristojbin ter ne nudijo zaščite zunaj nacionalnega ozemlja. Druge države članice nimajo zaščite geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov na nacionalni ravni. To razdrobljeno in zapleteno okolje različnih sistemov zaščite na ravni držav članic lahko povzroči višje stroške in pravno negotovost za proizvajalce ter odvrča od naložb v tradicionalne obrti v Uniji. Obstoj sistema harmonizirane zaščite na ravni Unije je bistven za vzpostavitev pravne varnosti, ki je potrebna za vse deležnike, ter za preprečevanje kršitev pravic intelektualne lastnine v zvezi z obrtnimi in industrijskimi izdelki, kar Uniji omogoča, da bolje zaščiti svoje interese, tudi na mednarodni ravni.
- (7) Izdelava izdelkov, ki so močno povezani z določenim geografskim območjem je pogosto odvisna od lokalnega znanja in izkušenj ter pogosto temelji na uporabi lokalnih proizvodnih metod, ki so zakoreninjene v kulturni in družbeni dediščini domače regije zadevnih izdelkov. Učinkovito varstvo intelektualne lastnine lahko prispeva k večji donosnosti in privlačnosti tradicionalnih obrtnih poklicev. Priznana je posebna zaščita geografskih označb, da se na ta način zaščiti in razvija kulturna dediščina v sektorju kmetijstva in v sektorju obrti in industrije. Zato bi bilo treba vzpostaviti učinkovite postopke za registracijo geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov na ravni Unije, ki upoštevajo lokalne in regionalne posebnosti. Sistem za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov iz te uredbe bi moral zagotoviti, da se ohranja in krepi tradicija proizvodnje in trženja.
- (8) Enotno varstvo pravic intelektualne lastnine za geografske označbe po vsej Uniji lahko ustvarja spodbude za proizvodnjo kakovostnih izdelkov, prispeva k boju proti ponarejanju, zagotavlja široko razpoložljivost kakovostnih izdelkov za potrošnike ter prispeva k ustvarjanju dragocenih in trajnostnih delovnih mest, tudi v podeželskih in manj razvitih regijah, kar bi pomagalo pri odpravljanju trendov depopulacije. Zlasti zaradi potenciala takega varstva, da prispeva k ustvarjanju trajnostnih in visokokvalificiranih delovnih mest v podeželskih in manj razvitih regijah, bi si morali proizvajalci prizadevati, da se znaten delež vrednosti izdelka z geografsko označbo ustvari na

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, uporabi imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju drugih živil, zaščiti geografskih označb žganih pijač, uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla v alkoholnih pijačah ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 110/2008 (UL L 130, 17.5.2019, str. 1).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

opredeljenem geografskem območju. Zahteve za to, da je določeno kakovost, sloves ali drugo značilnost izdelka mogoče pripisati njegovemu geografskemu poreklu in da izdelek izvira z opredeljenega geografskega območja, kot je določeno v tej uredbi, krepijo razumevanje, da se mora znaten delež vrednosti izdelka, označenega z geografsko označbo, ustvariti na zadevnem geografskem območju. Te zahteve bi morale zagotoviti, da so do zaščite iz te uredbe upravičeni samo izdelki, ki so tesno povezani z geografskim območjem.

- (9) Zato je treba zagotoviti pošteno konkurenco za proizvajalce obrtnih in industrijskih izdelkov na notranjem trgu; zagotoviti razpoložljivost zanesljivih informacij o teh izdelkih za potrošnike; varovati in razvijati kulturno dediščino ter tradicionalno znanje in izkušnje; zagotoviti učinkovito registracijo geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov tako na ravni Unije kot na mednarodni ravni; zagotoviti učinkovit nadzor in izvrševanje v zvezi z geografskimi označbami obrtnih in industrijskih izdelkov na celotnem notranjem trgu, tudi pri elektronskem trgovanju, in vzpostaviti povezavo s sistemom mednarodne registracije in zaščite, ki temelji na Ženevskem aktu.
- (10) Naloge, ki jih ta uredba nalaga organom držav članic, Komisiji in Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino, ustanovljenem z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Urad), lahko obsegajo obdelavo osebnih podatkov, zlasti kadar je to potrebno za identifikacijo vložnikov v postopkih registracije, spremembe specifikacije izdelka ali izbrisa registracije, vložnikov ugovora ali upravičencev do prehodnega obdobja, odobrenega z odstopanjem od zaščite registrirane geografske označbe. Obdelava takih osebnih podatkov je zato potrebna za opravljanje naloge, ki se izvaja v javnem interesu. Pri vsaki obdelavi in objavi osebnih podatkov, prejetih v postopkih na podlagi te uredbe, na primer za namene registracije, vključno z ugovorom, spremembo specifikacije izdelka, izbriso registracije, nadzorom in odobritvijo prehodnega obdobja, bi bilo treba spoštovati temeljne pravice, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov iz členov 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). V tem smislu Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiva ⁽¹⁰⁾ 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾ nalagata določene obveznosti državam članicam, medtem ko Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾ nalaga določene obveznosti Komisiji in Uradu. Kadar Komisija in Urad skupaj določita namene in sredstva obdelave podatkov, bi ju bilo treba šteti za skupna upravljavca.
- (11) Geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov z določeno kakovostjo, slovesom ali drugimi značilnostmi, povezanimi z njihovim krajem proizvodnje, so kolektivna pravica, ki jo smejo uporabljati vsi upravičeni proizvajalci na opredeljenem geografskem območju, ki so pripravljeni upoštevati specifikacijo izdelka, v skladu s to uredbo. Proizvajalci, ki nastopajo skupaj, imajo večjo tržno moč kot posamezni proizvajalci in lahko pri upravljanju svojih geografskih označb izrabljajo sinergije. Geografske označbe proizvajalce nagrajujejo za njihova prizadevanja, da bi proizvajali raznovrstne kakovostne izdelke. Zahtevke za registracijo geografskih označb bi zato morale vlagati skupine proizvajalcev.

⁽⁹⁾ Uredba (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 154, 16.6.2017, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES, (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽¹¹⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

⁽¹²⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (12) Na nekaterih geografskih območjih morda obstaja samo en proizvajalec, ki je pripravljen vložiti zahtevek za registracijo imena kot geografske označbe. Zato bi moral imeti tudi en sam proizvajalec možnost nastopati kot vložnik. Vendar pa enemu samemu proizvajalcu ne bi smelo biti dovoljeno, da opredeli geografsko območje s sklicevanjem na svoje zemljišče ali delavnico. Geografsko območje bi se moralo vedno nanašati na posamezen del ozemlja, ne pa na meje zasebne lastnine.
- (13) Prav tako bi moralo biti mogoče, da je vložnik tudi lokalni ali regionalni organ, ki ga imenuje država članica, ali zasebni subjekt, ki ga imenuje država članica. V takih primerih bi morali biti v zahtevku navedeni razlogi za tako imenovanje.
- (14) Poleg tega bi bilo treba lokalnemu ali regionalnemu subjektu države članice, iz katere izvira zadevna skupina proizvajalcev ali en sam proizvajalec, dovoliti, da tej skupini proizvajalcev ali enemu samemu proizvajalcu zagotavlja pomoč pri pripravi zahtevka in v prvi fazi postopka registracije. Pomoč bi lahko vključevala svetovanje ter izmenjavo dokumentov, kontaktov in informacij.
- (15) Cilj sistema za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov iz te uredbe je potrošnikom omogočiti bolj ozaveščeno izbiro pri nakupu, pri čemer jim označevanje in oglaševanje pomagata, da pravilno prepoznajo kakovostne izdelke na trgu. Pravice intelektualne lastnine, povezane z geografskimi označbami, gospodarskim subjektom in podjetjem pomagajo ovrednotiti njihova neopredmetena sredstva. Da bi se izognili ustvarjanju nelojalne konkurence in podpirali notranji trg, bi vsak proizvajalec, vključno s proizvajalci iz tretjih držav, moral imeti možnost, da po vsej Uniji, vključno pri elektronskem trgovanju, uporablja registrirano geografsko označbo in trži izdelke, ki so označeni s tako geografsko označbo, če je zadevni izdelek skladen z ustrezno specifikacijo izdelka in če je proizvajalec podvržen nadzoru.
- (16) Ime izdelka bi moralo biti upravičeno do zaščite kot geografska označba, če izdelek izpolnjuje tri kumulativne zahteve: izdelek bi moral izvirati iz določenega kraja, regije ali države, ali imeti tam poreklo; določeno kakovost, sloves ali drugo značilnost izdelka bi moralo biti mogoče pripisati njegovemu geografskemu izvoru, ter najmanj ena proizvodna faza bi morala potekati na navedenem geografskem območju. Za izpolnitev teh zahtev je treba dokazati, da je geografsko poreklo bistveni dejavnik določene kakovosti, slovesa ali drugih značilnosti izdelka. Te zahteve so v skladu z zahtevami za geografske označbe, kot so določene v Ženevskem aktu in zakonodaji Unije o zaščiti geografskih označb kmetijskih proizvodov, živil, vin in žganih pijač. Vendar pa izdelki, ki so v nasprotju z javnim redom, ne bi smeli biti predmet zaščite z geografsko označbo. Potrebo po uveljavitvi te izjeme zaradi javnega reda bi bilo treba oceniti za vsak primer posebej, izjemo pa bi bilo treba uporabiti v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije (PDEU) in ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije.
- (17) V specifikaciji izdelka je označena tista faza proizvodnje oziroma so označene tiste faze proizvodnje, ki izdelku dajejo določeno kakovost, sloves ali druge značilnosti. Človeški ali naravni dejavniki ali kombinacija teh dejavnikov določajo, ali je faza proizvodnje pomembna za vključitev v specifikacijo izdelka. Izdelki, ki so v glavnem proizvedeni zunaj danega geografskega območja in se tja prevažajo samo za pakiranje ali za fazo proizvodnje, ki bi se lahko izvedla drugje, ne da bi to predstavljalo bistveno razliko v dani kakovosti, slovesu ali drugih značilnostih izdelka, ne bi smeli biti upravičeni do zaščite. S tem načelom bi bilo mogoče preprečiti, da bi se izdelki nizke kakovosti brez edinstvenih značilnosti, ki so skoraj v celoti proizvedeni zunaj zadevnega geografskega območja, prodajali kot izdelki označeni z geografsko označbo.
- (18) Mikro-, mala in srednja podjetja imajo pogosto omejena sredstva za spoprijemanje z upravnimi zadevami. Pristojni organ države članice, iz katere izvira vložnik, bi si moral prizadevati, da na zahtevo vložnika pomaga pri pripravi enotnega dokumenta iz te uredbe v skladu s svojo upravno prakso. Kadar se država članica odloči uporabiti postopek neposredne registracije iz te uredbe (v nadaljnjem besedilu: postopek neposredne registracije), bi si Urad v tesnem sodelovanju z enotno kontaktno točko zadevne države članice moral prizadevati zagotoviti pomoč v zvezi z enotnim dokumentom. Morebitna pomoč, ki jo zagotovijo organi ali Urad, ne bi smela posegati v to, da je za enotni dokument še vedno odgovoren vložnik.

- (19) Za pridobitev zaščite v obliki geografske označbe bi morala biti imena registrirana samo na ravni Unije. Standardni postopek za registracijo geografske označbe na podlagi te uredbe bi moral obsegati dve fazi. Za prvo fazo bi morale biti odgovorne države članice (v nadaljnjem besedilu: nacionalna faza), za drugo fazo pa Urad (v nadaljnjem besedilu: faza na ravni Unije). Kadar je državi članici odobreno odstopanje od tega standardnega postopka, bi moralo biti vložniku iz te države članice omogočeno, da zahtevek predloži neposredno Uradu prek postopka neposredne registracije. Zaščita, ki je na podlagi te uredbe podeljena po registraciji, bi morala biti prav tako na voljo za geografske označbe za izdelke, ki izvirajo iz tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: geografske označbe iz tretjih držav), ki izpolnjujejo ustrezne zahteve in so zaščitene v tretji državi izvora. Urad bi moral izvajati tudi ustrezne postopke za geografske označbe iz tretjih držav.
- (20) Države članice bi morale zagotoviti učinkovite, predvidljive in hitre upravne postopke. Informacije o teh postopkih, vključno z vsemi veljavnimi roki in skupnim trajanjem postopkov, bi morale biti javno dostopne. Države članice, Komisija in Urad bi morali sodelovati v svetovalnem odboru, ustanovljenem na podlagi te uredbe (v nadaljnjem besedilu: svetovalni odbor), pri izmenjavi najboljših praks z namenom spodbujanja učinkovitosti teh postopkov.
- (21) Postopke za registracijo, vključno z ugovorom, spremembo specifikacije izdelka, izbris registracije ter pritožbo v zvezi z geografskimi označbami s poreklom iz Unije bi morali izvajati države članice in Urad, ti postopki pa bi morali izpolnjevati zahteve glede preglednosti. Države članice oziroma Urad bi morali biti odgovorni za posamezne faze teh postopkov. Države članice bi morale biti odgovorne za nacionalno fazo, ki vključuje prejem zahtevka od vložnika, njegov preizkus, vodenje nacionalnega postopka ugovora in – na podlagi pozitivnega zaključka nacionalne faze – vložitev zahtevka pri Uradu za začetek izvajanja faze na ravni Unije. Države članice bi morale določiti podrobno postopkovno ureditev za nacionalno fazo. Ta ureditev bi morala vključevati posvetovanja med vložnikom in morebitnimi nacionalnimi vložniki ugovora ter predložitve poročila vložnika o izidu teh posvetovanj in morebitnih spremembah zahtevka. Poleg tega bi bilo treba dopustnost ugovora in razloge za zavrnitev registracije v nacionalni fazi uskladiti s tistimi v fazi na ravni Unije. Urad bi moral biti odgovoren za preizkus zahtevkov v fazi na ravni Unije, vodenje postopka ugovora in odobritev ali zavrnitev registracije. Urad bi moral izvajati tudi ustrezne postopke za geografske označbe iz tretjih držav.
- (22) Urad bi moral spodbujati stranke k uporabi alternativnega reševanja sporov, kot je mediacija, da bi dosegli sporazumno rešitev. V ta namen bi moral Urad strankam ponuditi možnost uporabe teh storitev v postopkih razpoložljivih na ravni Unije. Urad bi moral te storitve zagotavljati sam, stranke pa bi morale imeti tudi možnost, da uporabijo druge storitve mediacije.
- (23) Da bi pristojnim organom olajšali upravljanje zahtevkov, bi moralo biti dvema ali več državam članicam omogočeno, da sodelujejo v nacionalni fazi postopkov, vključno v zvezi s preizkusom, nacionalnim ugovorom, vložitvijo zahtevkov pri Uradu, spremembo specifikacije izdelka in izbrisom registracije, ter da se odločijo, da bo ena od njih vodila postopke v imenu druge zadevne države članice ali drugih zadevnih držav članic. V teh primerih bi morale te države članice o tem brez odlašanja ustrezno obvestiti Komisijo in zagotoviti informacije o glavnih parametrih sodelovanja.
- (24) V nekaterih okoliščinah bi moralo biti mogoče, da se državam članicam prizna odstopanje od obveznosti imenovanja nacionalnega pristojnega organa, ki bi bil odgovoren za nacionalno fazo postopkov registracije, vključno z nacionalnim ugovorom, spremembo specifikacije izdelka in izbrisom registracije. Pri tem odstopanju bi bilo treba upoštevati, da nekatere države članice nimajo posebnega nacionalnega sistema za zaščito geografskih označ obrtnih in industrijskih izdelkov, da je lokalni interes v teh državah članicah za zaščito geografskih označ izredno majhen in da v teh okoliščinah ne bi bilo upravičeno od njih zahtevati, da vzpostavijo vso infrastrukturo, potrebno za tak sistem. Učinkoviteje in stroškovno ugodneje bi bilo določiti alternativni način, da bi skupine proizvajalcev iz teh držav članic lahko zaščitile svoje izdelke, in sicer postopek neposredne registracije pri Uradu. Ta alternativna možnost bi državam članicam prinesla tudi stroškovne koristi.

- (25) Komisija bi morala, potem ko pregleda informacije, ki jih predloži država članica, sprejeti sklep o zahtevi te države članice za odstopanje, ki bi ji omogočil uporabo postopka neposredne registracije. Komisija bi morala pri pregledu zahteve oceniti vse relevantne okoliščine, na primer število obstoječih zaščitnih imen izdelkov, število potencialno zainteresiranih proizvajalcev in skupin proizvajalcev v zadevni državi članici, število prebivalcev zadevne države članice, obseg prodaje, proizvodne zmogljivosti in trge za zadevne izdelke ter druge informacije, ki jih država članica šteje za relevantne pri dokazovanju majhnega zanimanja na nacionalni ravni. Komisiji bi bilo treba omogočiti, da lahko pri sprejemanju sklepa uporabi na primer tudi informacije, zbrane z javnim posvetovanjem, tržno raziskavo ali analizo, ali dopise ustreznih poklicnih zbornic ali katerih koli drugih ustreznih uradnih organov. Komisija bi morala ohraniti pravico, da spremeni ali prekliče sklep, ki državi članici omogoča uporabo postopka neposredne registracije, kadar zadevna država članica pogojev ne izpolnjuje več. Primer tega bi bil, če bi število neposrednih zahtevkov, ki jih vložijo vložniki iz te države članice, sčasoma pogosto presegalo prvotno oceno števila za to državo članico.
- (26) Na podlagi takega odstopanja bi moral postopke registracije, spremembe specifikacije izdelka in izbrisa registracije voditi neposredno Urad. Upravni organi zadevne države članice bi morali pri tem Uradu po potrebi pomagati, in sicer prek imenovane enotne kontaktne točke, zlasti za zadeve, vezane na preizkus zahtevka. Enotna kontaktna točka bi morala imeti potrebno strokovno in lokalno znanje o geografskih označbah. Enotni kontaktni točki bi bilo treba pri zagotavljanju pomoči Uradu omogočiti, da se posvetuje s strokovnjaki z znanjem o posameznem izdelku ali sektorju.
- (27) Z uporabo postopka neposredne registracije države članice ne bi smele biti oproščene obveznosti, da imenujejo pristojni organ za opravljanje nadzora in da sprejmejo potrebne ukrepe za uveljavljanje pravic iz te uredbe.
- (28) Za zagotovitev učinkovitega in doslednega odločanja o zahtevkih bi moral pristojni organ države članice Urad brez nepotrebnega odlašanja obvestiti o vsakem postopku pred nacionalnim sodiščem ali drugim organom v zvezi z zahtevkom, ki ga ta pristojni organ vloži pri Uradu, in o končnem izidu takega postopka. Iz istega razloga bi moral pristojni organ Urad obveščati o vsakem nacionalnem upravnem in sodnem postopku zoper odločitev pristojnega organa, ki bi lahko vplivala na registracijo geografske označbe.
- (29) Od datuma, ko država članica pri Uradu vloži zahtevek, bi morale biti državam članicam omogočeno, da začasno nacionalno zaščito geografske označbe podelijo pred zaključkom faze na ravni Unije, če to ne vpliva na notranji trg ali trgovinsko politiko Unije. V primeru neposredne registracije se časna nacionalna zaščita ne bi smela podeliti.
- (30) Da se gospodarskim subjektom, na katerih interese vpliva registracija geografske označbe, omogoči, da še naprej uporabljajo registrirano ime za omejeno časovno obdobje, bi moral Urad odobriti posebno odstopanje za uporabo takega imena v prehodnem obdobju. Tako prehodno obdobje bi se lahko dovolilo tudi za premagovanje začasnih težav, pri čemer je dolgoročni cilj zagotoviti, da vsi proizvajalci upoštevajo specifikacijo izdelka. Brez poseganja v pravila, ki urejajo navzkrižje med geografskimi označbami in znamkami, bi morale biti mogoče imena, ki bi sicer kršila zaščito geografske označbe, še naprej uporabljati pod določenimi pogoji in v prehodnem obdobju.
- (31) Komisija bi morala imeti v določenih posebnih primerih možnost, da od Urada prevzame pristojnost za odločanje o posameznih zahtevkih, zahtevah za spremembo specifikacije izdelka ali zahtevah za izbris. Katera koli država članica ali Urad bi moral imeti možnost, da od Komisije zahteva, da uveljavi to posebno pravico. Komisija bi morala imeti tudi možnost, da to stori na lastno pobudo. Urad bi moral v vsakem primeru ostati odgovoren za preizkus dosjeja in ugovora ter na podlagi tehničnih vidikov pripraviti osnutek izvedbenega akta za Komisijo.

- (32) Za pravilno delovanje notranjega trga je pomembno, da proizvajalci in drugi zadevni gospodarski subjekti ter organi in potrošniki hitro in enostavno dostopajo do ustreznih informacij o geografskih označbah.
- (33) V izogib razdrobljenosti notranjega trga in za zagotovitev preglednosti in enotnosti po vsej Uniji je treba vzpostaviti elektronski register Unije za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: register Unije), ki bi moral biti enostavno dostopen javnosti v strojno berljivi obliki. Urad bi moral vzpostaviti in voditi register Unije ter priskrbeti osebje za njegovo delovanje. Razmisliti bi bilo treba o možnosti uporabe obstoječih zbirk podatkov, da bi se izognili ustvarjanju nepotrebnega upravnega bremena.
- (34) Unija se o mednarodnih sporazumih, vključno s sporazumi o zaščiti geografskih označb, pogaja s svojimi trgovinskimi partnerji. Zaščita geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov v Uniji lahko izhaja tudi iz takih sporazumov, ne glede na mednarodno registracijo na podlagi Ženevskega akta ter sistem registracije iz te uredbe. Geografske označbe, zaščitene v Uniji z mednarodno registracijo na podlagi Ženevskega akta ali na podlagi mednarodnih sporazumov s trgovinskimi partnerji Unije, bi morale biti mogoče vpisati v register Unije, da bi olajšali zagotavljanje informacij javnosti, povečali preglednost v korist potrošnikov ter zlasti zaščitili in nadzorovali uporabo teh geografskih označb. V takih primerih bi bilo treba zadevna imena vnesti v register Unije kot zaščitene geografske označbe.
- (35) Vsaka stranka, prizadeta z odločitvijo Urada, bi morala imeti pravico do pritožbe pri odborih za pritožbe v sklopu Urada (v nadaljnjem besedilu: odbori za pritožbe). Zoper odločitve odborov za pritožbe pa bi morale biti mogoče vložiti tožbo pred Splošnim sodiščem, ki je pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločitve.
- (36) Ustanoviti bi bilo treba svetovalni odbor, sestavljen iz strokovnjakov iz držav članic in Komisije, ki bi zagotavljal potrebno strokovno znanje in izkušnje v zvezi z nekaterimi izdelki, sektorji in lokalnimi okoliščinami, ki lahko vplivajo na izid postopkov iz te uredbe. Da bi lahko oddelek za geografske označbe Urada ali odbori za pritožbe pridobili posebno tehnično znanje, potrebno pri preizkušanju posameznih zahtevkov v kateri koli fazi postopkov registracije, vključno z ugovorom, pritožbo ali drugimi postopki, bi morali imeti možnost, da se na lastno pobudo ali na zahtevo Komisije posvetujejo s svetovalnim odborom. To posvetovanje bi moralo, kadar je potrebno, vključevati tudi splošno mnenje o ocenjevanju meril kakovosti, ugotavljanju slovesa izdelka, določanju generičnosti imena ter ocenjevanju nevarnosti povzročanja zmede pri potrošnikih. Mnenje svetovalnega odbora ne bi smelo biti zavezujoče. Svetovalni odbor bi moral, kadar bi bilo potrebno, povabiti strokovnjake za zadevno kategorijo izdelkov, vključno s predstavniki regij in akademskih krogov. Postopek imenovanja strokovnjakov in delovanje svetovalnega odbora bi bilo treba določiti v poslovniku svetovalnega odbora, ki ga sprejme upravni odbor.
- (37) Geografskim označbam, vpisanim v register Unije, bi bilo treba podeliti zaščito, da bi zagotovili njihovo pošteno uporabo in preprečili prakse, ki bi lahko zavajale potrošnike, zlasti v zvezi s primerljivimi izdelki. Pri ugotavljanju, ali so izdelki primerljivi z izdelkom, zaščitnim z geografsko označbo, bi bilo treba upoštevati vse relevantne dejavnike. Ti dejavniki bi morali vključevati: ali imajo izdelki skupne objektivne značilnosti, kot so metoda proizvodnje, fizični videz ali uporaba iste surovine; v katerih okoliščinah se izdelki uporabljajo z vidika upoštevne segmenta trga; ali se izdelki pogosto distribuirajo po istih kanalih in ali zanje veljajo podobna tržna pravila.
- (38) Da bi okrepili zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter se učinkovito borili proti ponarejanju, bi se morala zaščita na podlagi te uredbe uporabljati tudi za internetna domenska imena. Pomembno je tudi, da se ustrezno upošteva Sporazum o TRIPS, zlasti njegova člena 22 in 23, ter Splošni sporazum o carinah in trgovini, ki

je bil v imenu Unije sklenjen na podlagi Sklepa Sveta 94/800/ES ⁽¹³⁾, vključno s členom V navedenega sporazuma o prostem tranzitu. Znotraj navedenega pravnega okvira bi morali za učinkovitejši boj proti ponarejanju tako zaščito uporabljati tudi za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, in je predmet posebnih carinskih postopkov, kot so postopki, povezani s tranzitom, skladiščenjem, posebno uporabo ali predelavo.

- (39) Treba bi bilo zagotoviti, da je uporaba geografske označbe v imenu izdelanega izdelka, katerega del ali element je izdelek z geografsko označbo, skladna s poštenimi poslovnimi praksami in ne izkorišča, slabi, zmanjšuje ali kvari slovesa geografske označbe. Za tako uporabo bi moralo biti potrebno soglasje skupine proizvajalcev ali posameznega proizvajalca zadevnega izdelka z geografsko označbo.
- (40) Generični izrazi, ki so podobni imenu ali izrazu, ki je zaščiten z geografsko označbo, ali so njegov del, bi morali ohraniti svoj generični status.
- (41) Homonimna imena (v nadaljnjem besedilu: homonimi) so imena, ki se zapišejo ali izgovorijo enako, vendar se nanašajo na različna geografska območja. Ime, ki je v celoti ali delno homonimno z geografsko označbo, ki je že registrirana ali za katero je že vložen zahtevek, se ne bi smelo registrirati, razen če je zaradi določenih okoliščin njegova zaščita upravičena, pri čemer je treba upoštevati potrebo, da se zagotovi enaka obravnava proizvajalcev in prepreči zavajanje potrošnikov glede pravega porekla izdelkov. Homonimi, ki bi lahko zavajali potrošnike glede resnične identitete ali geografskega porekla izdelka, ne bi smeli biti registrirani kot geografska označba.
- (42) Čeprav se znamke in geografske označbe razlikujejo po naravi in namenu, bi bilo treba razjasniti razmerje med njimi v zvezi s kriteriji za zavrnitev prijav znamk, razveljavitev znamk ter soobstoje znamk in geografskih označb. Zaščita geografskih označb mora biti uravnotežena z zaščito znamk z ugledom in znanih znamk, zlasti glede na temeljno lastninsko pravico, kot je določeno v členu 17 Listine in na obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava. Pri ocenjevanju razmerja med geografsko označbo in znamko bi bilo treba upoštevati vsakršno kontinuiteto zaščite geografske označbe, vzpostavljene z registracijo ali uporabo v državi članici, kadar je geografska označba postala predmet zaščite Unije v skladu s to uredbo, in vsakršno prednostno pravico, zahtevano v zvezi s prijavo blagovne znamke.
- (43) Skupine proizvajalcev imajo bistveno vlogo v postopku vložitve zahtevka za registracijo geografskih označb ter v postopkih za spremembo specifikacije izdelka in za izbris registracije. Na voljo bi morale imeti potrebna sredstva za zagotovitev večje prepoznavnosti in boljše trženje posebnih značilnosti svojih izdelkov. Zato bi bilo treba natančno opredeliti vlogo skupin proizvajalcev.
- (44) Registri državnih vrhnjih domenskih imen, ki so vzpostavljeni v Uniji in omogočajo postopke alternativnega reševanja sporov za reševanje sporov v zvezi z registracijo domenskih imen, bi morali zagotoviti, da so taki postopki na voljo tudi za geografske označbe. Po ustreznem postopku alternativnega reševanja sporov ali sodnem postopku, bi registri državnih vrhnjih domenskih imen, vzpostavljeni v Uniji, morali imeti možnost, da prekličejo ali prenesejo domensko ime, registrirano pod državno vrhno domeno, ustrezni skupini proizvajalcev, kadar je registracija domenskega imena v nasprotju z zaščito geografske označbe, se domensko ime uporablja v slabi veri ali je domensko ime njegov imetnik registriral, ne da bi ta imetnik imel pravico ali pravni interes v zvezi z geografsko označbo.

⁽¹³⁾ Sklep Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, 23.12.1994, str. 1).

- (45) Komisija bi morala oceniti izvedljivost vzpostavitve sistema obveščanja in opozarjanja proti zlorabi geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov v sistemu domenskih imen ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo z glavnimi ugotovitvami. Na podlagi rezultatov te ocene bi morala Komisija po potrebi predstaviti zakonodajni predlog za vzpostavitev takega sistema.
- (46) Ker je sistem Unije za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov, kot je določen v tej uredbi, nov, je pomembno o tej pobudi ozavestiti potrošnike, proizvajalce – zlasti mikro-, mala in srednja podjetja – ter javne organe na lokalni, regionalni, nacionalni in mednarodni ravni. V ta namen bi bilo treba države članice, Komisijo, Urad in ustrezne deležnike spodbujati k rednemu izvajanju promocijskih dejavnosti za ozaveščanje.
- (47) Simbol, označba in kratica Unije, ki omogočajo prepoznavnost registriranih geografskih označb, ter tozadevne pravice, ki zadevajo Unijo, bi morali biti zaščiteni v Uniji in tretjih državah, da se zagotovi, da se uporabljajo za pristne izdelke, in prepreči zavajanje potrošnikov glede značilnosti izdelkov.
- (48) Uporaba simbola, označbe in kratice Unije na embalaži obrtnih in industrijskih izdelkov z geografsko označbo bi morala biti priporočena, tudi na spletnih prodajnih mestih, da bi lahko potrošnike bolje seznanili s temi izdelki in z njimi povezanimi jamstvi ter omogočili lažjo prepoznavnost teh izdelkov na trgu, s čimer bi olajšali preverjanje. Uporaba simbola, označbe in kratice Unije bi morala ostati prostovoljna za geografske označbe iz tretjih držav.
- (49) Zaradi jasnosti za potrošnike in čim večje skladnosti z zakonodajo Unije za zaščito geografskih označb kmetijskih proizvodov, živil, vin in žganih pijač bi moral biti simbol Unije, ki se uporablja na embalaži obrtnih in industrijskih izdelkov z geografsko označbo, enak tistemu, ki je bil vzpostavljen na podlagi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 664/2014 ⁽¹⁴⁾ in ki se uporablja na embalaži kmetijskih proizvodov in živil, vin in žganih pijač z geografsko označbo.
- (50) Dodana vrednost geografskih označb temelji na zaupanju potrošnikov. Tako zaupanje je lahko utemeljeno le, če registracijo geografskih označb spremljajo učinkovito in uspešno preverjanje in mehanizmi za nadzor. Potrošniki bi morali imeti možnost pričakovati, da za vsako geografsko označbo veljajo zanesljivi sistemi preverjanja in nadzora, ne glede na to, ali izdelki izvirajo iz Unije ali iz tretje države.
- (51) Da bi zagotovili zaupanje potrošnikov v posebne značilnosti obrtnih in industrijskih izdelkov označenih z geografsko označbo, bi moral za proizvajalce veljati sistem, ki temelji na samoizjavi proizvajalca ter v okviru katerega se pred dajanjem izdelka na trg in po njem preverja skladnost s specifikacijo izdelka. Za namene nadzora bi morala vsaka država članica imenovati pristojne organe za preverjanje skladnosti in spremljanje. Moralo bi biti mogoče, da je en pristojni organ imenovan za nacionalno fazo, in drug pristojni organ imenovan za nadzor, če bi se država članica tako odločila. Zadevni pristojni organ bi moral imeti možnost, da nekatere nadzorne naloge prenesejo na organe za certificiranje izdelkov ali fizične osebe.

⁽¹⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 664/2014 z dne 18. decembra 2013 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z določitvijo simbolov Unije za zaščitene označbe porekla, zaščitene geografske označbe in zajamčene tradicionalne posebnosti ter v zvezi z nekaterimi pravili o izvoru, nekaterimi postopkovnimi pravili in nekaterimi dodatnimi prehodnimi pravili (UL L 179, 19.6.2014, str. 17).

- (52) Proizvajalec bi moral samoizjavo predložiti pristojnemu organu, odgovornemu za preverjanje skladnosti s specifikacijo izdelka. Da se dokaže stalna skladnost, bi bilo treba tako samoizjavo predložiti vsaka tri leta. Proizvajalci bi morali takoj, ko se spremeni specifikacija izdelka na način, ki vpliva na zadevni izdelek, predložiti posodobljeno samoizjavo. Preverjanje na podlagi samoizjave proizvajalcem ne bi smelo preprečiti, da skladnost izdelka s specifikacijo izdelka preverijo pri tretjih osebah. Tako preverjanje s strani tretje osebe bi lahko dopolnjevalo samoizjavo, ne bi je pa moglo nadomestiti.
- (53) Na podlagi samoizjave bi moral pristojni organ pridobiti vse potrebne informacije o izdelku, da bi lahko preveril njegovo skladnost s specifikacijo izdelka. Da se zagotovi celovitost informacij v samoizjavi, bi bilo treba za take samoizjave določiti harmonizirano obliko. Proizvajalec bi moral biti v celoti odgovoren za zagotavljanje popolnosti, doslednosti in točnosti informacij v samoizjavi in bi moral imeti možnost zagotoviti potrebna dokazila, ki omogočajo preverjanje informacij, ne da bi to vplivalo na zaščito znanja in izkušenj ter poslovnih skrivnosti.
- (54) Ko pristojni organ prejme samoizjavo, bi jo moral preizkusiti, kar vključuje vsaj preverjanje njene popolnosti in doslednosti. Očitne nedoslednosti bi bilo treba pojasniti in od proizvajalca zahtevati manjkajoče informacije. Kadar se pristojni organ prepriča, da so informacije, navedene v samoizjavi, popolne in dosledne, ter nima drugih pridržkov glede skladnosti, bi moral pristojni organ izdati ali podaljšati uradni certifikat o dovoljenju za proizvodnjo izdelka označenega z geografsko označbo.
- (55) Za zagotovitev skladnosti s specifikacijo izdelka ter za preverjanje točnosti informacij iz samoizjave, bi moral pristojni organ ustrezno pogosto izvajati preglede skladnosti na trgu, tudi pri elektronskem trgovanju, na podlagi analize tveganja in ob upoštevanju tveganja za neskladnost, vključno z goljufivimi ali zavajajočimi praksami.
- (56) V primeru neskladnosti s specifikacijo izdelka bi moral pristojni organ sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevni proizvajalci odpravijo trenutne in preprečijo nadaljnje neskladnosti.
- (57) Kot alternativo postopku preverjanja, ki temelji na samoizjavi, bi morale imeti države članice možnost, da določijo postopek preverjanja, ki temelji na preverjanju skladnosti s strani pristojnega organa ali imenovane tretje osebe. Tak postopek preverjanja bi moral vključevati nadzor skladnosti s specifikacijo izdelka tako pred dajanjem izdelka na trg kot po njem. Pristojni organ bi moral imeti možnost, da na organe za certificiranje izdelkov ali fizične osebe, kadar je potrebno, prenese nekatere nadzorne naloge, povezane s preverjanjem geografskega porekla ali postopka proizvodnje zadevnega izdelka.
- (58) Pri akreditaciji organov za certificiranje izdelkov in pri delovanju teh organov bi se morali uporabljati evropski standardi (EN standardi), ki jih je oblikoval Evropski odbor za standardizacijo (CEN), in mednarodni standardi, ki jih je oblikovala Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO). Akreditacija teh organov bi morala potekati v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾. Organi za certificiranje izdelkov s sedežem zunaj Unije bi morali dokazati svojo skladnost s standardi Unije ali mednarodno priznanimi standardi s potrdilom organa, ki je priznan podpisnik večstranskega sporazuma o priznavanju pod okriljem Mednarodnega akreditacijskega foruma (IAF) ali član Mednarodnega združenja za akreditacijo laboratorijev (ILAC). Fizične osebe bi morale imeti strokovno znanje, opremo, infrastrukturo in sredstva, potrebne za opravljanje nanje prenesenih nadzornih nalog. Morale bi biti ustrezno usposobljene in izkušene, delovati nepristransko in ne bi smele biti v nikakršnem nasprotju interesov, kar zadeva opravljanje nanje prenesenih nadzornih nalog.

⁽¹⁵⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

- (59) Države članice in Urad bi morali objaviti informacije o pristojnih organih in organih za certificiranje izdelkov ter fizičnih osebah, na katere so bile prenesene nadzorne naloge, da se zagotovi preglednost in zainteresiranim stranem omogoči stik z njimi.
- (60) Spremljanje uporabe geografskih označb na trgu je pomembno za preprečevanje goljufivih in zavajajočih praks, s čimer se zagotovi, da so proizvajalci izdelkov z geografsko označbo ustrezno nagrajeni za dodano vrednost svojih izdelkov z geografsko označbo in da se osebam, ki kršijo pravice, podeljene z geografsko označbo, prepreči prodaja neskladnih izdelkov. Zato bi morale države članice imenovati pristojne organe za spremljanje trga, da bi odkrili morebitne zlorabe geografskih označb, in izvajati nadzor na podlagi analize tveganja. Ustrezni pristojni organ bi moral v primeru odkrite zlorabe geografske označbe sprejeti ustrezne upravne in sodne ukrepe, da bi preprečil ali ustavil uporabo imen za izdelke ali storitve, ki kršijo zaščitene geografske označbe, kadar se na njegovem ozemlju proizvajajo ali tržijo taki izdelki ali ponujajo ali tržijo take storitve. Moralo bi biti možno, da so navedeni organi lahko isti kot organi, imenovani za preverjanje skladnosti s specifikacijo izdelka. Moralo bi biti možno, da tako spremljanje lahko izvajajo organi, ki izvajajo nadzor nad izdelki ali nadzor na trgu v drugem okviru, na primer carinsko kontrolo, nadzor trga ali kazenski pregon.
- (61) Ukrepi, postopki in pravna sredstva iz Direktive 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾ se uporabljajo za vse kršitve pravic intelektualne lastnine, vključno s pravicami v zvezi z geografskimi označbami. Poleg tega Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾ določa pogoje in postopke za ukrepanje carinskih organov, kadar je ali bi moralo biti blago, pri katerem obstaja sum, da krši pravico intelektualne lastnine, vključno s pravico v zvezi z geografskimi označbami, predmet carinskega nadzora ali carinske kontrole na carinskem območju Unije. Podobno Uredba (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁸⁾ določa naloge in dejavnosti Urada v zvezi z uveljavljanjem pravic intelektualne lastnine, vključno s spodbujanjem sodelovanja z ustreznimi organi držav članic in med njimi.
- (62) Za pravilno delovanje notranjega trga je pomembno, da lahko proizvajalci hitro in enostavno dokažejo, da imajo dovoljenje za uporabo imena, ki je zaščiteno kot geografska označba, na primer v okviru carinskih kontrol ali tržnih pregledov ali na zahtevo poslovnih partnerjev ali potrošnikov. V ta namen bi morali uporabljati uradni certifikat o dovoljenju za proizvodnjo izdelka označenega z geografsko označbo, ki jim je dan na voljo.
- (63) Ker nadzorni sistem, določen v tej uredbi, temelji na javno-zasebnem pristopu, bi morali tudi sami proizvajalci prispevati k zaščiti geografskih označb. Izvajati bi morali preglede skladnosti, da preverijo skladnost izdelka s specifikacijo izdelka, po potrebi skupaj z notranjimi pregledi skladnosti, ki jih upravlja in organizira ustrezna skupina proizvajalcev. Poleg tega bi bilo treba proizvajalce spodbujati, da javne organe podprejo pri spremljanju uporabe geografskih označb na trgu. Proizvajalce bi bilo treba tudi spodbujati, da pristojne organe obvestijo o vseh primerih neskladnosti ali morebitnih kršitvah.

⁽¹⁶⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 (UL L 181, 29.6.2013, str. 15).

⁽¹⁸⁾ Uredba (EU) št. 386/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2012 o pooblastitvi Urada za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) za naloge v zvezi z uveljavljanjem pravic intelektualne lastnine, vključno z organiziranjem srečanj predstavnikov javnega in zasebnega sektorja v okviru Evropskega opazovalnega urada za kršitve pravic intelektualne lastnine (UL L 129, 16.5.2012, str. 1).

- (64) Da bi okrepili zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter se učinkoviteje borili proti ponarejanju, bi se morala zaščita na podlagi te uredbe uporabljati tako v nespletnem kot spletnem okolju, tudi za internetna domenska imena. Za prodajo izdelkov, vključno z izdelki z geografskimi označbami, se vse pogosteje uporabljajo posredniške storitve, zlasti spletne platforme. Pri tem bi se morale informacije o oglaševanju, promociji in prodaji blaga, ki so v nasprotju z zaščito geografskih označb iz te uredbe, šteti za nezakonito vsebino v smislu člena 3, točka (h), Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾ ter bi zanje morale veljati obveznosti in ukrepi na podlagi navedene uredbe.
- (65) Države članice bi morale zagotoviti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za odvrčanje proizvajalcev izdelkov označenih z geografsko označbo od morebitnega goljufivega ravnanja in oseb od kršenja geografskih označb.
- (66) Ker lahko proizvodne faze izdelka označenega z geografsko označbo potekajo v več kot eni državi članici in ker se lahko izdelki, proizvedeni v eni državi članici, prodajajo v drugi državi članici, bi bilo treba zagotoviti upravno pomoč in sodelovanje med državami članicami, da bi omogočili učinkovit in uspešen nadzor ter izvrševanje.
- (67) Ravnanje Unije po njenem pristopu k Ženevskemu aktu ureja Uredba (EU) 2019/1753 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁰⁾. Nekatere določbe navedene uredbe bi bilo treba spremeniti, da se zagotovi skladnost v zvezi z vzpostavitvijo sistema Unije za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov v skladu s to uredbo. V tem okviru bi moral Urad delovati kot pristojni organ Unije za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov na podlagi Ženevskega akta. Določbe Uredbe (EU) 2019/1753, ki se uporabljajo za geografske označbe zunaj področja uporabe prava Unije, ki ureja sistem za zaščito geografskih označb kmetijskih proizvodov, bi bilo zato treba spremeniti, da se uskladijo s to uredbo.
- (68) Prav tako bi bilo za zagotovitev skladnosti v zvezi s to uredbo treba spremeniti Uredbo (EU) 2017/1001. Naloge, ki so v zvezi z upravljanjem in promocijo geografskih označb dodeljene Uradu na podlagi te uredbe, bi bilo treba dodati na seznam nalog Urada iz člena 151 Uredbe (EU) 2017/1001.
- (69) Za naloge, prenesene na Urad na podlagi te uredbe, bi morali biti jeziki Urada vsi uradni jeziki Unije. V zvezi z zahtevki, zahtevami za spremembo specifikacije izdelka in zahtevami za izbris, ki jih vložijo vložniki iz tretjih držav, bi Urad moral sprejemati overjene prevode dokumentov in informacij v enega od uradnih jezikov Unije. Urad bi moral imeti, kadar je ustrezno, možnost uporabe zanesljivih strojnih prevodov.
- (70) Države članice bi morale imeti možnost zaračunavati pristojbino za kritje stroškov upravljanja sistema za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov. V zvezi s tem bi morale države članice upoštevati položaj mikro-, malih in srednjih podjetij. Urad ne bi smel zaračunavati pristojbine za zahtevke, ki jih vložijo pristojni organi držav članic po zaključku nacionalne faze postopka registracije. Vendar pa bi moral Urad zaračunavati pristojbino za postopek neposredne registracije, saj navedeni postopek za Urad ustvarja več dela kot obravnava zahtevkov, ki so bili že preizkušeni v nacionalni fazi. Urad bi moral zaračunavati tudi pristojbine za postopke iz te uredbe v zvezi z geografskimi označbami iz tretjih držav in za pritožbe.

⁽¹⁹⁾ Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) 2019/1753 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o ukrepih Unije po njenem pristopu k Ženevskemu aktu Lizbonskega sporazuma o označbah porekla in geografskih označbah (UL L 271, 24.10.2019, str. 1).

- (71) Pristojbine ali nadomestila za nadzor in preverjanje bi morala pokriti stroške, ki jih imajo pristojni organi, ki izvajajo nadzor, vključno z režijskimi stroški, ne bi pa jih smela presežati. Režijski stroški bi lahko vključevali stroške organizacije in podpore, potrebne za načrtovanje in izvajanje nadzora ter, kadar je ustrezno, uporabo storitev organov za certificiranje izdelkov ali fizičnih oseb. Za predložitev samoizjave in njeno obdelavo se ne bi smela zaračunati nobena pristojbina.
- (72) Potrebne stroške za vzpostavitev informacijskega sistema, ki je predviden v tej uredbi, in sicer digitalnega sistema za elektronsko vložitev zahtevkov pri Uradu, registra Unije in digitalnega portala, bi bilo treba financirati iz akumuliranega proračunskega presežka Urada. Operativne stroške, ki nastanejo zaradi nalog, ki so s to uredbo zaupane Uradu, bi bilo treba kriti iz operativnega proračuna Urada.
- (73) Digitalni sistem za elektronsko vložitev zahtevkov pri Uradu bi moral vključevati sprejemno in zaledno službo ter omogočati nemoteno povezavo, komunikacijo in integracijo z informacijskimi sistemi nacionalnih organov, registrom Unije in informacijskim sistemom WIPO za upravljanje Ženevskega akta. Register Unije bi moral biti po videzu podoben registru Unije za geografske označbe vin, živil in kmetijskih proizvodov in imeti vsaj iste funkcionalnosti.
- (74) Za spremembo ali dopolnitev nekaterih nebitvenih elementov te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z: (i) podrobnejšo določitev zahtev glede dokumentacije, priložene zahtevku; (ii) navajanjem dodatnih postavk za spremno dokumentacijo, ki jo je treba vložiti; (iii) določitev kriterijev za postopek neposredne registracije; (iv) določitev postopkov in pogojev, ki se uporabljajo za pripravo in vložitev zahtevkov pri Uradu; (v) določitev vsebine napovedi pritožbe ter postopkom za vložitev in preizkus pritožbe; (vi) določitev vsebine in predloge odločb odborov za pritožbe ter (vii) spremembo informacij in zahtev v zvezi s standardno predlogo za samoizjavo. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (75) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: (i) določitev pravil, ki omejujejo informacije v specifikaciji izdelka, kadar je taka omejitev potrebna, da se prepreči preobsežni zahtevki; (ii) določitev pravil o predlogi specifikacije izdelka; (iii) določitev oblike in spletne predstavitve spremne dokumentacije; (iv) določitev podrobnih pravil o postopkih za pripravo in vložitev neposrednih zahtevkov; (v) določitev podrobnih pravil o postopkih, predlogi in predstavitvi zahtevkov Uradu, vključno v zvezi z zahtevki, ki se nanašajo na več kot eno nacionalno ozemlje; (vi) določitev pravil o vložitvi ugovora ter določitev oblike in spletne predstavitve obrazložitve ugovora; (vii) določitev pravil o vložitvi obvestila o pripombah ter določitev njegove oblike in spletne predstavitve; (viii) odločitvami in postopki v primerih, v katerih Komisija od Urada prevzame pristojnost za odločanje o zahtevku; (ix) določitev podrobnih pravil o postopku, predlogi in predstavitvi zahteve za spremembo specifikacije izdelka na ravni Unije, in o postopkih ter predlogi za standardne spremembe in sporočanju o takih spremembah Uradu; (x) določitev podrobnih pravil o postopkih in predlogi za izbris ter o predstavitvi zahtev za izbris; (xi) določitev informacijske arhitekture in predstavitve registra Unije; (xii) določitev oblike in spletne predstavitve izpiskov iz registra Unije; (xiii) določitev tehničnih značilnosti simbola in označbe Unije ter pravil za njuno uporabo na izdelkih, ki se tržijo z registrirano geografsko označbo, vključno s pravili o uporabi jezikovnih različic; (xiv) določitev narave in vrste

⁽²¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

informacij, ki se izmenjujejo, in načinov za njihovo izmenjavo za namene nadzora ter (xv) določitvijo zneskov pristojbin, ki jih zaračuna Urad, in načinov njihovega plačila ali, v primeru pristojbin za pritožbe pred odbori za pritožbe, načinov njihovega povračila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²²⁾.

- (76) Veljavna zaščita geografskih označb na nacionalni ravni temelji na različnih regulativnih pristopih. Vzoredna sistema na ravni Unije in nacionalni ravni lahko povzročata zmedo med potrošniki in proizvajalci. Nadomestitev nacionalnih sistemov za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov z regulativnim okvirom Unije bi ustvarila pravno varnost, zmanjšala upravno breme za nacionalne organe, zagotovila pošteno konkurenco med proizvajalci izdelkov s takimi geografskimi označbami ter predvidljive in razmeroma nizke stroške ter povečala verodostojnost izdelkov v očeh potrošnikov. V ta namen bi se nacionalni sistemi za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov morali prenehati uporabljati dvanajst mesecev po datumu začetka uporabe te uredbe. Omogočiti bi bilo treba podaljšanje zaščite, podeljene v okviru navedenih nacionalnih sistemov, do zaključka registracije nacionalnih geografskih označb, ki jih določijo zadevne države članice. Nekatere države članice, zlasti tiste, ki so pogodbenice Lizbonskega sporazuma o zaščiti označb porekla in njihovi mednarodni registraciji, so na podlagi navedenega sporazuma registrirale geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov. Na podlagi navedenega sporazuma so zaščito podelile tudi za geografske označbe iz tretjih držav. Uredbo (EU) 2019/1753 bi bilo zato treba spremeniti, da se omogoči nadaljnja zaščita navedenih geografskih označb.
- (77) Ker je za vzpostavitev okvira za pravilno delovanje te uredbe za vzpostavitev sistema Unije in mednarodnega sistema za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov potreben čas, bi se morala ta uredba začeti uporabljati po preteku razumnega obdobja po njenem sprejetju. Vendar bi se morale nekatere določbe v zvezi z odstopanjem od nacionalne faze, svetovalnim odborom, vzpostavitvijo informacijskega sistema in prenosom pooblastil na Komisijo uporabljati od začetka veljavnosti te uredbe.
- (78) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti z Listino. Zato bi bilo treba to uredbo razlagati in uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli, tudi s pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude in lastninsko pravico, vključno z intelektualno lastnino.
- (79) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitev sistema Unije za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov te uredbe lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (80) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 2. junija 2022 ⁽²³⁾ –

⁽²²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²³⁾ UL C 258, 5.7.2022, str. 5.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o:

- (a) registraciji, zaščiti in nadzoru geografskih označb, ki označujejo obrtne in industrijske izdelke z določeno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo, povezano z njihovim geografskim poreklom, in
- (b) geografskih označbah, vpisanih v mednarodni register, ki je bil vzpostavljen na podlagi Ženevskega akta Lizbonskega sporazuma o označbah porekla in geografskih označbah (v nadaljnjem besedilu: Ženevski akt), ki ga upravlja Svetovna organizacija za intelektualno lastnino (WIPO).

Člen 2

Cilji

Ta uredba vzpostavlja sistem Unije za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov, zlasti z določitvijo določb v zvezi s:

- (a) potrebnimi nalogami, pravicami in odgovornostmi proizvajalcev za upravljanje z geografskimi označbami, tudi kot odziv na družbene zahteve po trajnostnih izdelkih;
- (b) enostavno in učinkovito registracijo geografskih označb ob upoštevanju ustreznega varstva pravic intelektualne lastnine;
- (c) ustvarjanjem dodane vrednosti s prispevanjem k pošteni konkurenci na trgu;
- (d) zanesljivimi informacijami in jamstvom za pristnost izdelkov označenih z geografsko označbo za potrošnika;
- (e) učinkovitim nadzorom in izvrševanjem v zvezi z geografskimi označbami obrtnih in industrijskih izdelkov ter trženjem obrtnih in industrijskih izdelkov po vsej Uniji, vključno z elektronskim trgovanjem, ob zagotavljanju celovitosti notranjega trga;
- (f) lokalnim gospodarskim razvojem, ki prispeva k zaščiti znanja in izkušenj ter skupne dediščine.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za obrtne in industrijske izdelke.
2. Ta uredba se ne uporablja za kmetijske proizvode ali živila, kot so navedena v Uredbi (EU) št. 1151/2012, vina, kot so navedena v Uredbi (EU) št. 1308/2013 ali žgane pijače, kot so navedene v Uredbi (EU) 2019/787.
3. Registracija in zaščita geografskih označb na podlagi te uredbe ne posegata v obveznost proizvajalcev, da ravnaajo v skladu s pravom Unije, zlasti glede dajanja izdelkov na trg, označevanja izdelkov, varnosti izdelkov, varstva potrošnikov in nadzora trga.

4. Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁴⁾ se ne uporablja za geografske označbe, zaščitene na podlagi te uredbe.

Člen 4

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „obrotni in industrijski izdelki“ pomeni izdelke:
 - (a) ki so v celoti izdelani ročno ali s pomočjo ročnega ali digitalnega orodja ali z mehanskimi sredstvi, kadar je ročno delo pomemben element končnega izdelka, ali
 - (b) ki so izdelani standardizirano, vključno s serijsko in strojno proizvodnjo;
- (2) „proizvajalec“ pomeni gospodarski subjekt, ki je vključen v eno ali več faz proizvodnje obrtnih in industrijskih izdelkov;
- (3) „skupina proizvajalcev“ pomeni vsako združenje, ne glede na njegovo pravno obliko, sestavljeno zlasti iz proizvajalcev enakega izdelka;
- (4) „proizvodna faza“ pomeni katero koli stopnjo proizvodnje, vključno z izdelavo, predelavo, pridobivanjem, ekstrakcijo, izrezovanjem ali pripravo, do točke, ko je izdelek v taki obliki, da se lahko da na trg;
- (5) „tradicionalen“ v povezavi z izdelkom, ki izvira z geografskega območja pomeni, da je dokazana zgodovinska uporaba s strani proizvajalcev v skupnosti v obdobju, ki omogoča prenos iz generacije v generacijo;
- (6) „generični izraz“ pomeni:
 - (a) ime izdelka, ki je postalo običajno ime izdelka v Uniji, čeprav se navezuje na kraj, regijo ali državo, v kateri se je izdelek prvotno proizvajal ali tržil;
 - (b) običajen izraz v Uniji, ki opisuje vrsto izdelka ali njegove lastnosti, ali
 - (c) izraz, ki se ne nanaša na specifičen izdelek;
- (7) „organ za certificiranje izdelkov“ pomeni organ, ne glede na njegovo pravno obliko, ki mu je poverjena naloga certificiranja, da so izdelki označeni z geografsko označbo skladni s specifikacijo izdelka;
- (8) „samoizjava“ pomeni dokument v poenoteni predlogi, kot je določena v Prilogi I, v katerem proizvajalci, ki jih lahko zastopa pooblaščen zastopnik, na lastno odgovornost navedejo, da je izdelek skladen z ustrezno specifikacijo izdelka ter da je bil izveden ves potreben nadzor in vsi potrebni pregledi za pravilno ugotavljanje skladnosti, da se pristojnim organom držav članic dokaže zakonita uporaba geografske označbe;
- (9) „Urad“ pomeni Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, ustanovljen z Uredbo (EU) 2017/1001;
- (10) „obvestilo o pripombah“ pomeni pisno pripombo, vloženo pri Uradu, s katero se navedejo netočnosti v zahtevku, ne da bi se sprožil postopek ugovora;
- (11) „posebna nacionalna zaščita geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov“ pomeni pravico intelektualne lastnine na podlagi nacionalnega, regionalnega ali lokalnega prava, ki posebej ščiti imena, ki opredeljujejo obrtne in industrijske izdelke z določeno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo, povezano z njihovim geografskim izvorom, z izjemo znamk.

⁽²⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

Člen 5

Varstvo podatkov

1. Komisija in Urad se štejeta za upravljavca v smislu člena 3, točka 8, Uredbe (EU) 2018/1725 pri obdelavi osebnih podatkov v postopkih, za katere sta pristojna v skladu s to uredbo.
2. Pristojni organi držav članic se štejejo za upravljavce v smislu člena 4, točka 7, Uredbe (EU) 2016/679 pri obdelavi osebnih podatkov v postopkih, za katere so pristojni v skladu s to uredbo.

Člen 6

Zahteve za geografsko označbo

1. Da bi bilo ime obrtnega ali industrijskega izdelka upravičeno do zaščite geografske označbe, mora izdelek izpolnjevati naslednje zahteve:
 - (a) izdelek izvira iz določenega kraja, regije ali države;
 - (b) določeno kakovost, sloves ali drugo značilnost izdelka je mogoče pripisati predvsem njegovemu geografskemu izvoru in
 - (c) najmanj ena od proizvodnih faz izdelka poteka na opredeljenem geografskem območju.
2. Izdelki, ki so v nasprotju z javnim redom, so izključeni iz zaščite geografske označbe.

NASLOV II

REGISTRACIJA GEOGRAFSKIH OZNAČB

Poglavje 1

Splošne določbe

Člen 7

Postopek registracije

1. Postopek registracije poteka v dveh fazah. Prva faza poteka na nacionalni ravni v skladu s členi 12 do 16. Druga faza poteka na ravni Unije v skladu s členi 21 do 30.
2. Ne glede na odstavek 1 tega člena lahko države članice v skladu s členom 19 zahtevajo odstopanje od nacionalne faze postopka registracije. V takih primerih se zahtevki za registracijo vložijo neposredno pri Uradu.
3. Katero koli upravno breme, povezano s postopkom registracije, mora biti omejeno na minimum.

Člen 8

Vložnik

1. Zahtevek za registracijo geografske označbe (v nadaljnjem besedilu: zahtevek) vloži skupina proizvajalcev.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se en sam proizvajalec šteje za vložnika, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) zadevna oseba je edini proizvajalec, ki je pripravljen vložiti zahtevek, in
 - (b) zadevno geografsko območje je opredeljeno kot določen del ozemlja brez povezave z zemljiškimi mejami in ima značilnosti, ki se znatno razlikujejo od značilnosti sosednjih geografskih območij, ali pa se značilnosti izdelka razlikujejo od značilnosti izdelkov, proizvedenih na sosednjih geografskih območjih.
3. Lokalni ali regionalni subjekti države članice, iz katere izvira skupina proizvajalcev ali en sam proizvajalec, lahko zagotovijo pomoč pri pripravi zahtevka in z njim povezanim postopkom.
4. Lokalni ali regionalni organ, ki ni organ iz člena 12(1) in člena 50(1) in ki ga imenuje država članica, ali zasebni subjekt, ki ga imenuje država članica, se lahko šteje za vložnika v smislu odstavka 1 tega člena. V zahtevku se navedejo razlogi za tako imenovanje.
5. Pri izdelku, ki izvira iz čezmejnega geografskega območja, lahko več vložnikov iz različnih držav članic, iz držav članic in tretjih držav ali iz tretjih držav vloži skupni zahtevek za registracijo geografske označbe za tak izdelek.

Člen 9

Specifikacija izdelka

1. Da bi se ime obrtnega ali industrijskega izdelka zaščitilo z geografsko označbo, mora biti izdelek skladen s specifikacijo izdelka, ki dokazuje, da so izpolnjene vse zahteve iz člena 6(1). Specifikacija izdelka mora biti objektivna in nediskriminatorna ter mora navajati proizvodne faze, ki potekajo na opredeljenem geografskem območju.

Specifikacija izdelka obsega naslednje:

- (a) ime, ki naj se zaščiti z geografsko označbo in je lahko geografsko ime kraja proizvodnje izdelka ali ime, ki se uporablja v gospodarskem prometu ali v splošnem jeziku za opis izdelka ali za sklicevanje nanj na opredeljenem geografskem območju;
- (b) vrsto izdelka;
- (c) opis izdelka, kadar je ustrezno, tudi z opisom surovin;
- (d) specifikacijo opredeljenega geografskega območja, kot je navedeno v členu 6(1), točka (a), in informacije, ki izkazujejo povezavo med geografskim območjem in določeno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo izdelka, kot je navedeno v členu 6(1), točka (b);
- (e) dokaz, da izdelek izvira iz opredeljenega geografskega območja, določenega v členu 6(1), točki (a) in (c), vključno z navedbo proizvodnih faz, ki potekajo na opredeljenem geografskem območju;
- (f) opis metod proizvodnje in, kadar je to primerno, tradicionalnih metod in posebnih praks, ki se uporabljajo;
- (g) informacije o pakiranju, kadar vložnik odloči, da je pakiranje treba opraviti na opredeljenem geografskem območju, pri čemer mora vložnik za posamezen izdelek podati zadostno utemeljitev, zakaj se mora pakiranje opraviti na navedenem območju;
- (h) vsa posebna pravila o označevanju izdelka;
- (i) navedbo vseh posameznih proizvodnih faz, ki jih izvede en ali več proizvajalcev v državi članici ali tretji državi, ki ni država članica ali tretja država, iz katere izvira ime izdelka, in morebitnih posebnih določb za preverjanje skladnosti v zvezi s tem;

- (j) druge zahteve, ki jih določijo države članice oziroma skupina proizvajalcev, kot je ustrezno, pod pogojem, da so take zahteve objektivne, nediskriminatorne in skladne s pravom Unije in nacionalnim pravom.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila, ki omejujejo informacije v specifikaciji izdelka iz odstavka 1 tega člena, kadar je taka omejitev potrebna, da se preprečijo pretirano obsežni zahtevki, ter določi pravila o predlogi za specifikacijo izdelka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 10

Enotni dokument

1. Enotni dokument, ki je zajet v zahtevku v skladu s členom 13(2), točka (b), se pripravi z uporabo standardne predloge iz Priloge II. Vsebuje naslednje informacije:

- (a) ime, ki naj se zaščiti z geografsko označbo;
- (b) vrsto izdelka;
- (c) opis izdelka, kadar je ustrezno, tudi z informacijami o pakiranju in označevanju;
- (d) jedrnat opredelitev geografskega območja;
- (e) opis povezave izdelka z opredeljenim geografskim območjem iz člena 6(1), kadar je ustrezno, tudi posebne elemente opisa izdelka ali metodo proizvodnje, ki utemeljujejo to povezavo.

2. Kadar je vložnik mikro-, malo ali srednje podjetje ali skupina proizvajalcev, ki jo sestavljajo samo mikro-, mala ali srednja podjetja, si pristojni organ, imenovan v skladu s členom 12(1), države članice, iz katere je skupina proizvajalcev ali en sam proizvajalec, na zahtevo vložnika in brez poseganja v odločitev o zahtevku prizadeva pomagati pri pripravi enotnega dokumenta v skladu z njegovo upravno prakso.

V primeru čezmejnih zahtevkov se pristojni organ katere koli od zadevnih držav članic šteje za pristojni organ v smislu prvega pododstavka.

Kadar se država članica odloči uporabiti postopek neposredne registracije iz člena 20, si Urad v tesnem sodelovanju z enotno kontaktno točko, imenovano na podlagi člena 19(5), prizadeva vložniku zagotoviti pomoč pri pripravi enotnega dokumenta.

Morebitna pomoč, ki jo zagotovijo organi ali Urad na podlagi tega odstavka, ne posega v odgovornost vložnika za enotni dokument.

Člen 11

Dokumentacija, priložena zahtevku

1. Dokumentacija, priložena zahtevku (v nadaljnjem besedilu: spremna dokumentacija), vsebuje:

- (a) ime in kontaktne podatke vložnika;
- (b) ime in kontaktne podatke pristojnega organa, imenovanega v skladu s členom 50(1) in, kadar je ustrezno, organa za certificiranje izdelkov ali fizične osebe, ki preverja skladnost s specifikacijo izdelka, iz člena 51(5), točka (b), člena 52(1), točka (b), in člena 53, točka (b);

- (c) informacije o vseh omejitvah uporabe ali zaščite geografske označbe in morebitnih prehodnih ukrepih, ki jih predlaga vložnik ali pristojni nacionalni organ, zlasti po preizkusu zahtevka in morebitnega ugovora, ki ga izvede pristojni nacionalni organ;
 - (d) katere koli druge informacije, za katere država članica ali vložnik meni, da so primerne.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 69 za dopolnitev te uredbe s podrobnejšo določitvijo zahtev iz odstavka 1 tega člena dopolnjujejo to uredbo.
 3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 69, ki z določitvijo dodatnih podatkov v spremni dokumentaciji, ki jo je treba predložiti, spreminjajo to uredbo.
 4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko in spletno predstavitev spremne dokumentacije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Poglavje 2

Nacionalna faza

Oddelek 1

Postopki na nacionalni ravni

Člen 12

Imenovanje pristojnega organa

1. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena ali v člen 19 vsaka država članica imenuje pristojni organ za nacionalno fazo postopka registracije geografskih označ obrtnih in industrijskih izdelkov.

Navedeni pristojni organ je odgovoren tudi za nacionalno fazo postopkov za spremembo specifikacije izdelka ali izbris registracije.

2. Dve ali več držav članic se lahko dogovori, da je pristojni organ ene od teh držav članic pristojen za nacionalno fazo postopkov iz odstavka 1, vključno z vložitvijo zahtevka pri Uradu, tudi v imenu druge države članice ali držav članic.
3. Države članice do 1. decembra 2025 Komisiji in Uradu sporočijo imena in naslove pristojnih organov imenovanih na podlagi odstavka 1 ter te informacije posodablajo. Komisijo in Urad do istega datuma obvestijo, če se odločijo trajno medsebojno sodelovati v zvezi z nacionalno fazo postopkov, kot je določeno v odstavku 2.

Člen 13

Vložitev zahtevka

1. Brez poseganja v člen 12(2) in člen 20(1) se zahtevek za registracijo geografske označbe izdelka, ki izvira iz Unije vloži pri pristojnem organu države članice, iz katere zadevni izdelek izvira.
2. Zahtevek zajema:
 - (a) specifikacijo izdelka iz člena 9;

- (b) enotni dokument iz člena 10 in
 - (c) spremno dokumentacijo iz člena 11.
3. Pristojni organ vložnikom omogoči, da svoje zahteve vložijo v elektronski obliki.

Člen 14

Preizkus zahtevka pri pristojnem organu

1. Pristojni organ z učinkovitimi in preglednimi mehanizmi pregleda zahtevke, da preveri, ali izpolnjuje zahteve iz členov 6 in 8 ter vključuje potrebne informacije iz členov 9, 10 in 11.
2. Kadar pristojni organ ugotovi, da je zahtevek nepopoln ali nepravilen, vložniku omogoči, da ga v danem roku dopolni ali popravi.
3. Kadar pristojni organ na podlagi preizkusa zahtevka ugotovi, da zahtevek ne izpolnjuje zahtev iz členov 6 in 8 ali ne vključuje potrebnih informacij, kot je navedeno v členih 9, 10 in 11, ga zavrne. V nasprotnem primeru začne nacionalni postopek ugovora iz člena 15.

Člen 15

Nacionalni postopek ugovora

1. Po opravljenem preizkusu iz člena 14(1) pristojni organ izvede nacionalni postopek ugovora. V tem postopku se zagotovi objava zahtevka in obdobje najmanj dveh mesecev od dneva objave, v katerem lahko vsaka oseba s pravnim interesom in sedežem ali prebivališčem v državi članici, pristojni za nacionalno fazo registracije, ali v državah članicah, od koder izvira zadevni izdelek (v nadaljnjem besedilu: nacionalni vložnik ugovora), pri pristojnem organu vloži ugovor zoper zahtevek. Države članice določijo podrobnejša pravila takega postopka ugovora.
2. Kadar pristojni organ meni, da je ugovor dopusten, v dveh mesecih po prejemu ugovora pozove nacionalnega vložnika ugovora in vložnika, naj v razumnem obdobju, ki ni daljše od treh mesecev, opravita posvetovanja, da bi dosegla poravnavo. Pristojni organ lahko kadar koli v tem obdobju na skupno zahtevo nacionalnega vložnika ugovora in vložnika podaljša to obdobje za največ tri mesece. Izid takih posvetovanj, vključno z vsemi dogovorjenimi spremembami zahtevka, pristojnemu organu sporoči vložnik.
3. Ugovor temelji na enem ali več naslednjih razlogih:
 - (a) predlagana geografska označba ne izpolnjuje zahtev za zaščito iz te uredbe;
 - (b) registracija predlagane geografske označbe bi bila v nasprotju s členom 42 ali 43 ali členom 44(2) ali
 - (c) registracija predlagane geografske označbe bi ogrozila obstoj enakega ali podobnega imena, ki se uporablja v gospodarskem prometu, ali znamke ali obstoj izdelkov, ki so bili zakonito na trgu že najmanj pet let pred datumom objave iz odstavka 1.

Člen 16

Odločitev v nacionalni fazi

1. Kadar pristojni organ po preizkusu zahtevka in oceni izida postopka ugovora, vključno z vsemi morebitnimi dogovorjenimi spremembami zahtevka, meni, da so zahteve iz te uredbe izpolnjene, brez nepotrebnega odlašanja sprejme pozitivno odločitev in v skladu s členom 22(1) vloži zahtevek pri Uradu. Kadar pristojni organ ugotovi, da zahteve iz te uredbe niso izpolnjene, zahtevek zavrne.
2. Pristojni organ svojo odločitev javno objavi. V elektronski obliki objavi specifikacijo izdelka, na podlagi katere je sprejel pozitivno odločitev.
3. Katera koli stranka s pravnim interesom ima pravico vložiti pritožbo zoper odločitev, sprejeto na podlagi odstavka 1.

Člen 17

Učinkovitost postopkov

V zvezi s členi 14, 15 in 16 države članice zagotovijo učinkovite, predvidljive in hitre upravne postopke. Informacije o teh postopkih, vključno z vsemi veljavnimi roki in skupnim trajanjem postopkov, so javno dostopne. Države članice, Komisija in Urad sodelujejo v svetovalnem odboru ustanovljenem na podlagi člena 35 (v nadaljnjem besedilu: svetovalni odbor) pri izmenjavi najboljših praks z namenom spodbujanja učinkovitosti teh postopkov.

Člen 18

Začasna nacionalna zaščita

1. Država članica lahko podeli začasno nacionalno zaščito geografske označbe z učinkom od datuma, ko se zahtevek vloži pri Uradu.
2. Začasna nacionalna zaščita preneha veljati na dan, ko je sprejeta odločitev o zahtevku ali ko je zahtevek umaknjen.
3. Kadar geografska označba ni registrirana na podlagi te uredbe, je za posledice začasne nacionalne zaščite odgovorna izključno zadevna država članica.
4. Ukrepi, ki jih države članice sprejmejo v skladu s tem členom, imajo učinek le na nacionalni ravni. Taki ukrepi nimajo učinka na notranji trg ali mednarodno trgovino.

Oddelek 2

Odstopanje in neposredna registracija

Člen 19

Odstopanje od nacionalne faze

1. Komisija je pooblaščenca, da državi članici odobri odstopanje od obveznosti iz Oddelka 1 glede imenovanja pristojnega organa in obravnave zahtevkov na nacionalni ravni, kadar ji država članica do 30. novembra 2024 predloži:
 - (a) dokaz, da zadevna država članica nima posebne nacionalne zaščite geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov, in

- (b) zahtevo za takšno odstopanje, ki ji priloži oceno, s katero dokazuje, da je lokalni interes za zaščito geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov majhen.
2. Komisija lahko pred sprejetjem sklepa o odstopanju iz odstavka 1 zahteva dodatne informacije od države članice.
3. Država članica, ki ji je bilo odobreno odstopanje v skladu z odstavkom 1, lahko Komisijo pisno obvesti o odločitvi, da ne bo več uporabljala navedenega odstopanja, in odločitvi o imenovanju pristojnega organa za namene nacionalne faze postopka registracije. Taka odločitev države članice, da ne bo več uporabljala odstopanja, ne vpliva na postopke registracije, ki so v teku.
4. Če število neposrednih zahtevkov, ki jih v skladu s členom 20 vložijo vložniki iz države članice, ki ji je bilo odobreno odstopanje v skladu z odstavkom 1 tega člena, znatno presega predvideno število iz ocene, ki jo je država članica predložila na podlagi navedenega odstavka, lahko Komisija to odstopanje umakne.
5. Država članica, ki ji je bilo odobreno odstopanje v skladu z odstavkom 1, imenuje enotno kontaktno točko za morebitna tehnična vprašanja o izdelkih in zahtevkih, ter Komisiji in Uradu zagotovi njene kontaktne podatke. Ta enotna kontaktna točka je neodvisna od vložnikov in nepristranska.
6. Država članica, ki ji je bilo odobreno odstopanje v skladu z odstavkom 1 tega člena, ni oproščena obveznosti iz členov 49 do 62.

Člen 20

Neposredna registracija

1. Kadar je bilo državi članici odobreno odstopanje v skladu s členom 19(1), vložnik iz te države članice vsak zahtevek (v nadaljnjem besedilu: neposredni zahtevek), zahtevo za spremembo specifikacije izdelka ali zahtevo za izbris, ki se nanaša na izdelek z izvorom iz Unije, vloži neposredno pri Uradu.
2. Člen 14, člen 16(2), člen 23(1), (2) in (4) do (7), ter členi 25 do 33 se smiselno uporabljajo za postopek neposredne registracije iz tega člena.
3. V postopku neposredne registracije lahko vsaka oseba s pravnim interesom, vključno z nacionalnimi vložniki ugovora, vloži ugovor pri Uradu v skladu s členom 25.
4. Urad z vložnikom in enotno kontaktno točko iz člena 19(5) komunicira o vseh tehničnih vprašanjih v zvezi z neposrednim zahtevkom.
5. Država članica prek enotne kontaktne točke v dveh mesecih od predložitve zahteve Urada zagotovi pomoč, zlasti v zvezi s preizkusom neposrednih zahtevkov. Na zahtevo države članice se ta rok lahko podaljša za dva meseca. Taka pomoč vključuje preizkus nekaterih posebnih vidikov neposrednih zahtevkov, vloženih pri Uradu, preverjanje informacij v neposrednih zahtevkih, dajanje izjav o takih informacijah in odgovarjanje na druge zahteve Urada za pojasnilo v zvezi s takimi zahtevki.
6. Če država članica prek enotne kontaktne točke ne zagotovi pomoči v roku iz odstavka 5 tega člena, se postopek registracije začasno prekine za največ šest mesecev. Kadar se pomoč ne zagotovi v tem obdobju, se oddelek za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov ustanovljen na podlagi člena 34 (v nadaljnjem besedilu: oddelek za geografske označbe) pred sprejetjem končne odločitve o neposrednem zahtevku posvetuje s svetovalnim odborom.
7. Ta člen se ne uporablja za zahtevke za registracijo geografskih označb izdelkov, ki izvirajo iz tretje države (v nadaljnjem besedilu: geografske označbe iz tretje države).
8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 69 za dopolnitev te uredbe z določitvijo kriterijev za postopek neposredne registracije.

9. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnejša pravila o postopkih za pripravo in vložitev neposrednih zahtevkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Poglavje 3

Postopki na ravni Unije in naloge Urada

Oddelek 1

Postopki na ravni Unije

Člen 21

Registracija

Postopki registracije na ravni Unije zajemajo:

- (a) fazo postopka registracije na ravni Unije v zvezi z zahtevkom, ki ga vloži pristojni organ države članice, po sprejetju pozitivne odločitve o zahtevku na nacionalni ravni v skladu s členom 16(1);
- (b) postopek registracije v zvezi z neposrednim zahtevkom, vloženim v skladu s členom 20; in
- (c) postopek registracije v zvezi z zahtevkom za registracijo geografske označbe iz tretje države, razen geografskih označb, ki so v Uniji zaščitene na podlagi Ženevskega akta ali katerega koli drugega mednarodnega sporazuma, katerega pogodbenica je Unija.

Člen 22

Vložitev zahtevkov pri Uradu

1. V primerih iz člena 21, točka (a), zahtevek pri Uradu vloži pristojni organ zadevne države članice. V takih primerih zahtevek zajema:

- (a) enotni dokument iz člena 10;
- (b) spremno dokumentacijo iz člena 11;
- (c) izjavo pristojnega organa države članice, pri katerem je bil zahtevek prvotno vložen, in ki potrjuje, da zahtevek izpolnjuje pogoje za registracijo na podlagi te uredbe;
- (d) sklic na specifikacijo izdelka, objavljeno elektronsko v skladu s členom 16(2).

2. V primerih iz člena 21, točka (b), neposredni zahtevek pri Uradu vloži vložnik.

V takih primerih zahtevek zajema:

- (a) specifikacijo izdelka iz člena 9;
- (b) enotni dokument iz člena 10;
- (c) spremno dokumentacijo iz člena 11.

3. V primerih iz člena 21, točka (c), zahtevek za registracijo geografske označbe iz tretje države pri Uradu vloži neposredno vložnik ali pristojni organ zadevne tretje države, kot določa pravo tretje države. Vložnik in pristojni organ zadevne tretje države se štejeta za stranki v postopku registracije.

V takih primerih zahtevkov zajema:

- (a) specifikacijo izdelka iz člena 9;
- (b) enotni dokument iz člena 10;
- (c) spremno dokumentacijo iz člena 11;
- (d) pravno dokazilo o zaščiti geografske označbe v tretji državi, ki je država izvora;
- (e) dokazilo o pooblastilu, kadar vložnika zastopa pooblaščenec.

4. Kadar se vloži skupni zahtevek v skladu s členom 8(5), zahtevek pri Uradu vloži:

- (a) pristojni organ ene od zadevnih držav članic, kadar se čezmejno geografsko območje nahaja v več kot eni državi članici;
- (b) pristojni organ zadevne države članice, kadar se čezmejno geografsko območje nahaja v državi članici in v tretji državi;
- (c) vložnik iz tretje države ali pristojni organ ene od zadevnih tretjih držav, kadar se čezmejno geografsko območje nahaja v več kot eni tretji državi.

5. Skupni zahtevek iz člena 8(5) po potrebi vključuje dokumente, navedene v odstavkih 1, 2 in 3 tega člena, iz zadevnih držav članic ali tretjih držav. Povezana nacionalna faza postopka registracije iz členov 14, 15 in 16 se izvaja v vseh zadevnih državah članicah, razen kadar se uporablja člen 12(2).

6. Zahtevki se vložijo elektronsko z uporabo digitalnega sistema za elektronsko vložitev zahtevkov pri Uradu iz člena 67.

7. Urad zahtevkov po njegovem prejemu objavi v registru Unije za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: register Unije) iz člena 37. Specifikacijo izdelka iz odstavka 1, točka (d), tega člena je treba redno posodablјati.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 69 za dopolnitev te uredbe z določitvijo postopkov in pogojev, ki se uporabljajo za pripravo in vložitev zahtevkov pri Uradu.

9. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnejša pravila o postopkih in predlogi ter predstavitvi zahtevkov Uradu, tudi v zvezi z zahtevki, ki se nanašajo na več kot eno nacionalno ozemlje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 23

Preizkus zahtevka in objava za namen ugovora

1. Zahtevek, vložen v skladu s členom 22, preizkusi oddelek za geografske označbe, ki deluje v okviru Urada. Urad preveri, da:

- (a) ni očitnih napak;
- (b) so informacije, predložene na podlagi člena 22(1), (2) ali (3), kot je ustrezno, popolne, ter
- (c) je enotni dokument natančen, tehnične narave in v skladu s členom 10.

2. Pri preizkusu izvedenem na podlagi odstavka 1 tega člena, se upošteva izid nacionalne faze postopka registracije v zadevni državi članici, razen kadar se uporablja člen 20.

3. Preizkus iz odstavka 1 se izvede v roku šestih mesecev po prejemu zahtevka. Kadar obdobje preizkusa preseže ali bo verjetno preseglo šest mesecev, Urad vložnika pisno obvesti o razlogih za zamudo.

4. Urad lahko zahteva dodatne informacije od pristojnega organa zadevne države članice. Kadar zahtevek vloži vložnik iz tretje države ali pristojni organ tretje države, navedeni vložnik ali navedeni pristojni organ predloži dodatne informacije, kadar tako zahteva Urad.

5. Kadar se oddelek za geografske označbe posvetuje s svetovalnim odborom, se o tem obvesti vložnika, tek roka iz odstavka 3 pa se začasno prekine.

6. Kadar Urad na podlagi preizkusa iz odstavka 1, ugotovi, da je zahtevek nepopoln ali nepravilen, pošlje svoje pripombe pristojnemu organu države članice, pri zahtevku iz tretje države pa vložniku ali pristojnemu organu, ki je pri njem vložil zahtevek, in zahteva, da se zahtevek dopolni ali popravi v dveh mesecih. Če zahtevek ni dopolnjen ali popravljen v roku, Urad obvesti vložnika, da bo zahtevek zavrnjen.

Če pristojni organ zadevne države članice ali, v primeru zahtevka iz tretje države, vložnik ali zadevni pristojni organ zahtevka ne dopolni ali popravi v roku, se zahtevek zavrne na podlagi člena 29(1).

7. Kadar Urad na podlagi preizkusa iz odstavka 1 tega člena meni, da so pogoji iz te uredbe izpolnjeni, v registru Unije za namene ugovora objavi enotni dokument in sklic na specifikacijo izdelka, objavljeno elektronsko v skladu s členom 16(2). Enotni dokument se objavi v vseh uradnih jezikih Unije.

Člen 24

Izpodbijanja odločitve v nacionalni fazi

1. Pristojni organ države članice Urad brez nepotrebnega odlašanja obvesti o vsakem nacionalnem upravnem ali sodnem postopku zoper odločitev, ki jo ta pristojni organ sprejme, če ta postopek lahko vpliva na registracijo geografske označbe.

2. Urad je izvzet od obveznosti spoštovanja roka za dokončanje preizkusa iz člena 23(3) in vložnika obvesti o razlogih za zamudo, kadar pristojni organ države članice:

- (a) Urad obvesti, da je bila odločitev iz člena 16(1) na nacionalni ravni razveljavljena s takoj izvršljivo, vendar nepravnomočno upravno ali sodno odločbo, ali
- (b) od Urada zahteva, naj začasno prekine preizkus, ker se je začel nacionalni upravni ali sodni postopek za izpodbijanje veljavnosti zahtevka.

3. Kadar upravna ali sodna odločba iz odstavka 2, točka (a), postane pravnomočna, pristojni organ države članice o tem obvesti Urad.

4. Izvzetje iz odstavka 2 učinkuje, dokler pristojni organ države članice ne obvesti Urada, da razlog za začasno prekinitve ni več podan.

Člen 25

Postopek pri ugovoru na ravni Unije

1. Vložnik ugovora, kot je naveden v odstavku 2 tega člena, lahko v treh mesecih od datuma objave enotnega dokumenta in sklica na elektronsko objavo specifikacije izdelka v registru Unije, določeno v členu 23(7), pri Uradu vloži ugovor. Vložnik in vložnik ugovora se štejeta za stranki v postopku.

2. Vložnik ugovora je lahko pristojni organ države članice ali tretje države ali fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in sedežem ali prebivališčem v tretji državi ali drugi državi članici, razen nacionalnega vložnika ugovora iz člena 15(1).
3. Urad preveri dopustnost ugovora v skladu s členom 26.
4. Kadar Urad meni, da je ugovor dopusten, v dveh mesecih po prejemu ugovora pozove vložnika ugovora in vložnika, naj opravita posvetovanja v razumnem obdobju, ki ni daljše od treh mesecev, da bi dosegla poravnavo. Urad lahko kadar koli v tem obdobju na skupno zahtevo vložnika ugovora in vložnika podaljša to obdobje za največ tri mesece. Urad ponudi alternativno reševanje sporov, na primer mediacijo, pri posvetovanjih med vložnikom in vložnikom ugovora, kot je navedeno v členu 170 Uredbe (EU) 2017/1001.
5. Med posvetovanji iz odstavka 4 vložnik in vložnik ugovora drug drugemu predložita informacije, potrebne za oceno, ali je zahtevek skladen s pogoji iz te uredbe.
6. Oddelek za geografske označbe se lahko v kateri koli fazi postopka ugovora posvetuje s svetovalnim odborom, pri čemer se v takem primeru o tem obvestijo stranke, tek roka iz odstavka 4 pa se začasno prekine.
7. V enem mesecu po koncu posvetovanj iz odstavka 4 vložnik sporoči Uradu izid posvetovanj.
8. Kadar se po posvetovanjih spremenijo informacije, objavljene v skladu s členom 23(7), Urad izvede nov preizkus spremenjenega zahtevka. Kadar je bil zahtevek bistveno spremenjen in Urad meni, da spremenjeni zahtevek izpolnjuje pogoje za registracijo, spremenjeni zahtevek objavi v skladu s členom 23(7).
9. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo pravila za vložitev ugovora ter obliko in spletno predstavitev obrazložitev ugovora. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 26

Dopustnost in razlogi za ugovor

1. Ugovor, vložen v skladu s členom 25, je dopusten le, če vsebuje vse informacije, določene v standardni predlogi za obrazložitev ugovora iz Priloge III.
2. Ugovor temelji na enem ali več naslednjih razlogih:
 - (a) predlagana geografska označba ne izpolnjuje zahtev za zaščito iz te uredbe;
 - (b) registracija predlagane geografske označbe bi bila v nasprotju s členom 42 ali 43 ali členom 44(2), ali
 - (c) registracija predlagane geografske označbe bi ogrozila obstoj enakega ali podobnega imena, ki se uporablja v gospodarskem prometu, ali znamke ali obstoj izdelkov, ki so bili zakonito na trgu že najmanj pet let pred datumom objave zahtevka iz člena 22(7).
3. Ugovor, ki v skladu z odstavkom 1 ni dopusten, se zavrže.

Člen 27

Postopek pri obvestilu o pripombah

1. Pristojni organ države članice ali tretje države ali fizična ali pravna oseba, ki ima pravni interes in ima sedež ali prebivališče v drugi državi članici ali tretji državi, lahko pri Uradu vloži obvestilo o pripombah v treh mesecih od datuma objave enotnega dokumenta in sklica na specifikacijo izdelka v registru Unije v skladu s členom 23(7).
2. V obvestilu o pripombah se navedejo morebitne netočnosti ali dodatne informacije v zvezi z zahtevkom, vključno z morebitnimi kršitvami drugega prava Unije. Predlagatelj s tem ne pridobi nobenih pravic niti ne sproži postopka ugovora. Obvestilo o pripombah ne sme temeljiti na razlogih za ugovor, njegov predlagatelj pa se ne šteje za stranko v postopku.
3. Urad obvestilo o pripombah posreduje vložniku ter to obvestilo upošteva pri odločanju o zahtevku, razen kadar je obvestilo o pripombah nejasno ali očitno netočno.
4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo pravila za vložitev obvestila o pripombah ter njegovo obliko in spletno predstavitev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 28

Prehodna obdobja za uporabo geografske označbe

1. Brez poseganja v člen 44 se ob registraciji geografske označbe Urad lahko odloči, da odobri prehodno obdobje največ petih let, da se za izdelke, ki izvirajo iz države članice ali tretje države, katerih označba je sestavljena iz imena ali vsebuje ime, ki krši člen 40, dovoli nadaljnja uporaba označbe, pod katero so se tržili, pod pogojem, da je dopustni ugovor na podlagi člena 15 ali 25 zoper zahtevek za registracijo geografske označbe, katere zaščita je kršena, pokazal, da:
 - (a) bi registracija geografske označbe ogrozila obstoj enakega ali podobnega imena, ki se uporablja v gospodarskem prometu za namene označevanja izdelka, ali
 - (b) so se taki izdelki zakonito tržili z navedenim imenom za namene označevanja izdelka na zadevnem ozemlju vsaj pet let pred datumom objave zahtevka, določene v členu 22(7).
2. Urad lahko odobri prehodno obdobje do 15 let ali pa se lahko odloči, da bo prehodno obdobje, odobreno na podlagi odstavka 1, podaljšal do skupno 15 let, če se poleg tega izkaže, da:
 - (a) se je ime iz odstavka 1 stalno in pošteno zakonito uporabljalo že najmanj 25 let pred vložitvijo zahtevka za registracijo zadevne geografske označbe pri Uradu;
 - (b) namen uporabe imena iz odstavka 1 v nobenem trenutku ni bil izkoriščati sloves imena, registriranega kot geografska označba, ter
 - (c) potrošniki niso bili ali niso mogli biti zavedeni glede pravega geografskega izvora izdelkov.
3. Odločitve o odobritvi ali podaljšanju prehodnega obdobja iz odstavkov 1 in 2 se objavijo v registru Unije.
4. V prehodnem obdobju se ob uporabi imena iz odstavka 1 država porekla jasno in vidno navede pri označevanju, kadar je ustrezno pa tudi v opisu izdelka, če se ta trži na spletnem prodajnem mestu.

5. Zaradi uresničitve dolgoročnega cilja, tj. zagotoviti, da vsi proizvajalci izdelka označenega z geografsko označbo na zadevnem geografskem območju upoštevajo specifikacijo zadevnega izdelka, lahko država članica odobri prehodno obdobje za usklajitev največ desetih let, ki začne učinkovati na datum vložitve zahtevka pri Uradu, pod pogojem, da so zadevni gospodarski subjekti zadevni izdelek ob neprekinjeni uporabi zadevnega imena zakonito tržili vsaj pet let pred vložitvijo zahtevka pri pristojnem organu te države članice in se na to dejstvo sklicevali v nacionalnem postopku ugovora iz člena 15.

6. Odstavek 5 se smiselno uporablja za geografsko označbo, ki se nanaša na geografsko območje v tretji državi. Obveznost sklicevanja na neprekinjeno uporabo iz navedenega odstavka v nacionalnem postopku ugovora se ne uporablja za geografske označbe, ki se nanašajo na geografsko območje v tretji državi.

Člen 29

Odločba Urada o zahtevku

1. Kadar Urad na podlagi informacij, ki so mu na razpolago po preizkusu, izvedenem na podlagi člena 23, meni, da katera koli od zahtev iz navedenega člena ni izpolnjena, zahtevek zavrne.

2. Kadar so po mnenju Urada na podlagi informacij, ki so mu na razpolago po preizkusu, izvedenem na podlagi člena 23, zahteve iz te uredbe izpolnjene in ni bil prejet noben dopusten ugovor, Urad registrira geografsko označbo.

3. Kadar je Urad prejel dopusten ugovor in je po posvetovanju iz člena 25(4) dosežen dogovor, Urad registrira geografsko označbo, potem ko se prepriča, da je ta dogovor skladen s pravom Unije. V primeru nevsebinskih sprememb informacij, objavljenih na podlagi člena 23(7), Urad po potrebi te informacije posodobi.

4. Kadar je Urad prejel dopusten ugovor, vendar po posvetovanju iz člena 25(4) dogovor ni dosežen, Urad preizkusi, ali je ugovor utemeljen. Urad razloge za ugovor oceni glede na ozemlje Unije. Urad na podlagi te ocene zavrne ugovor in registrira ime kot geografsko označbo ali zahtevek zavrne.

5. Z odločbami Urada v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena se, kadar je ustrezno, določijo morebitni pogoji, ki veljajo za registracijo, v primeru nevsebinskih sprememb pa Urad za namene obveščanja ponovno objavi informacije, objavljene na podlagi člena 23(7).

6. Odločbe, ki jih sprejme Urad, se objavijo v registru Unije v vseh uradnih jezikih Unije. Sklic na odločbo, objavljeno v registru Unije, se v vseh uradnih jezikih Unije objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 30

Odločitev Komisije o zahtevku

1. Glede zahtevkov iz člena 22 lahko Komisija na lastno pobudo ali na zahtevo pristojnega organa države članice ali Urada kadar koli pred zaključkom postopka registracije od Urada prevzame pristojnost za odločanje o zahtevku, kadar bi bila lahko registracija predlagane geografske označbe v nasprotju z javnim redom ali kadar bi lahko takšna registracija ali zavrnitev zahtevka ogrozila trgovinske ali zunanje odnose Unije.

2. Kadar Komisija od Urada prevzame postopek, kot je določeno v odstavku 1 tega člena, Urad Komisiji zagotovi osnutek odločitve iz člena 29(1) do (5).

3. Komisija vse odločitve iz odstavkov 1 in 2 tega člena sprejme z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2) in se objavijo v registru Unije.
4. Odstavki 1, 2 in 3 se smiselno uporabljajo za postopke za spremembo specifikacije izdelka in za izbris registracije.
5. Za namene odstavkov 1, 2 in 3 tega člena Urad zagotovi, da ima Komisija prek digitalnega sistema za elektronsko vložitev zahtevkov pri Uradu iz člena 67 dostop do dokumentov v zvezi z zahtevki, zahtevami za spremembo specifikacije izdelka in zahtevami za izbris.
6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek, ki se uporablja v primerih iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 31

Sprememba specifikacije izdelka

1. Vložnik, v čigar imenu je registrirana geografska označba, ali proizvajalec, ki uporablja geografsko označbo v skladu s členom 47(1), lahko zahteva odobritev spremembe specifikacije izdelka za to registrirano geografsko označbo.
2. Spremembe specifikacije izdelka so razvrščene v dve kategoriji:
 - (a) spremembe na ravni Unije, kot so navedene v odstavku 3, ki zahtevajo izvedbo postopka ugovora na ravni Unije, in
 - (b) standardne spremembe, ki se preizkusijo na ravni države članice ali tretje države.
3. Sprememba šteje za spremembo na ravni Unije, kadar je zanj potrebna revizija enotnega dokumenta in kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
 - (a) sprememba se nanaša na spremembo imena, zaščenega z geografsko označbo, ali spremembo uporabe tega imena;
 - (b) obstaja tveganje, da bi sprememba oslabila povezavo med geografskim območjem in izdelkom, kot je naveden v enotnem dokumentu, ali
 - (c) sprememba vključuje omejitve za trženje izdelka.
4. V zvezi z zahtevo za spremembo na ravni Unije se smiselno uporabljajo koraki nacionalne faze in faze na ravni Unije, kot je določeno v členih 7, 8 ter 14 do 30. Odločitev o zahtevi za spremembo na ravni Unije sprejme Urad, kadar se uporablja člen 30, pa Komisija.
5. Vsaka sprememba specifikacije izdelka za registrirano geografsko označbo, ki ni sprememba iz odstavka 3, šteje za standardno spremembo in spada v pristojnost države članice ali tretje države, iz katere izdelek izvira. Ko so standardne spremembe odobrene, jih zadevni pristojni organ sporoči Uradu.

Kadar se uporablja člen 20, standardne spremembe odobri Urad.

6. Standardna sprememba se šteje za začasno, kadar zadeva začasno spremembo specifikacije izdelka zaradi uvedbe obveznih sanitarnih ukrepov s strani javnih organov, zaradi naravne nesreče ali zaradi neugodnih vremenskih razmer, ki jih priznajo pristojni organi, ali zaradi katastrofe, ki jo povzroči človek, kot je vojna, nevarnost vojne ali terorističnega napada.

7. Zahteva za spremembo, ki jo vloži pristojni organ tretje države ali proizvajalci s sedežem v tretji državi, mora vsebovati dokaz, da je zahtevana sprememba skladna s pravom o zaščiti geografskih označb, veljavnim v zadevni tretji državi.
8. Kadar zahteva za spremembo na ravni Unije v zvezi z geografsko označbo, ki označuje izdelek, ki izvira iz države članice, zadeva tudi standardne spremembe, Urad ali Komisija preizkusi le spremembo na ravni Unije v skladu z odstavkom 4.
9. Kadar je ustrezno, lahko pristojni organ zadevne države članice ali Urad vložnika, v čigar imenu je registrirana geografska označba, pozove, naj spremeni druge elemente v specifikaciji izdelka.
10. Ko so spremembe na ravni Unije in standardne spremembe odobrene, jih Urad objavi v registru Unije.
11. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobnejša pravila o postopku ter predlogi in predstavitvi zahteve za spremembo na ravni Unije ter o postopku in predlogi za standardne spremembe ter o sporočanju takih sprememb Uradu. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 32

Izbris

1. Registracija geografske označbe se izbriše, kadar je bila registrirana v nasprotju s členom 42(1), členom 43(1) ali (2) ali členom 44(2).
2. Registracija geografske označbe se lahko izbriše, kadar:
 - (a) skladnosti izdelka s specifikacijo izdelka ni več mogoče zagotoviti;
 - (b) v obdobju vsaj petih zaporednih let na trg ni bil dan noben izdelek s to geografsko označbo.
3. Registracija geografske označbe se lahko izbriše tudi na zahtevo vložnika, v čigar imenu je registrirana.
4. Zahtevo za izbris na podlagi odstavkov 1 ali 2 lahko vloži pristojni organ države članice ali tretje države ali pa fizična ali pravna oseba s pravnim interesom.
5. Komisija ali Urad lahko postopek izbrisa začne na lastno pobudo na podlagi razlogov iz odstavka 2.
6. Koraki nacionalne faze in faze na ravni Unije, kot je določeno v členih 7, 8, 14, 15, 16 in 20 do 30, se smiselno uporabljajo za postopek izbrisa.
7. Pred odločitvijo o izbrisu registracije geografske označbe Urad v primerih iz odstavkov 4 in 5 tega člena obvesti vložnika, v čigar imenu je registrirana geografska označba. Urad se pred odločitvijo o izbrisu registracije geografske označbe iz tretje države posvetuje s pristojnimi organi zadevne tretje države. Če je bila geografska označba registrirana na podlagi člena 20, se oddelek za geografske označbe lahko posvetuje s svetovalnim odborom in enotno kontaktno točko zadevne države članice.
8. Register Unije se ob izbrisu registracije geografske označbe ustrezno posodobi.
9. Ta člen se ne uporablja za geografske označbe tretjih držav, ki so v Uniji zaščitene na podlagi Ženevskega akta ali katerega koli drugega mednarodnega sporazuma, katerega pogodbenica je Unija.

10. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnejša pravila o postopkih in predlogi za izbris ter predstavitvi zahtev za izbris iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 33

Pritožba

1. Vsaka stranka v postopku iz te uredbe lahko zoper odločbo, ki jo v tem postopku sprejme Urad in je z njo prizadeta, vloži pritožbo pri odborih za pritožbe iz člena 36 (v nadaljnjem besedilu: odbori za pritožbe). Države članice imajo pravico, da se pridružijo pritožbi.

2. Pritožba zadrži izvršitev. Odločba Urada, ki ni bila izpodbijana, začne učinkovati na dan po datumu izteka roka iz odstavka 4, prvi pododstavek.

3. Zoper odločbo, s katero se postopek glede ene od strank ne zaključi, se je mogoče pritožiti le v okviru pritožbe na končno odločitev.

4. Napoved pritožbe se vloži pisno pri Uradu v dveh mesecih od datuma objave izpodbijane odločbe. Napoved pritožbe velja za ustrezno predloženo šele po plačilu pristojbine za pritožbo.

V primeru pritožbe se pisna pritožbena vloga, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, predloži Uradu v štirih mesecih od datuma objave izpodbijane odločitve.

5. Po preizkusu dopustnosti pritožbe odbori za pritožbe odločijo o njeni utemeljenosti. Odbori za pritožbe lahko uporabijo katero od pooblastil iz pristojnosti oddelka za geografske označbe, ki je pristojen za izpodbijano odločbo, ali pa zadevo vrnejo v ponovno odločanje temu oddelku.

Odbori za pritožbe se lahko na lastno pobudo ali na utemeljeno pisno zahtevo stranke posvetujejo s svetovalnim odborom.

Urad strankam ponudi alternativno reševanje sporov, na primer storitve mediacije, kot so navedene v členu 170 Uredbe (EU) 2017/1001, da bi jim pomagal doseči sporazumno rešitev.

6. Tožbe zoper odločbe odborov za pritožbe v zvezi s pritožbami se lahko vložijo pri Splošnem sodišču v dveh mesecih od dneva uradnega obvestila o zadetni odločbi odborov za pritožbe, in sicer zaradi kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe o delovanju Evropske unije, kršitve te uredbe ali katerega koli pravnega pravila v zvezi z njeno uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil. Tožbo lahko vloži vsaka stranka v postopku, prizadeta z odločbo odborov za pritožbe, in vsaka država članica. Splošno sodišče je pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe.

7. Odločbe odborov za pritožbe začnejo učinkovati dan po datumu izteka roka iz odstavka 6 ali, kadar je bila v navedenem roku vložena tožba pri Splošnem sodišču pa dan po datumu zavrnitve takšne tožbe ali zavrnitve morebitne pritožbe, vložene pri Sodišču zoper odločitev Splošnega sodišča. Urad sprejme potrebne ukrepe, za izpolnitev sodbe Splošnega sodišča ali, v primeru pritožbe zoper to sodbo, sodbe Sodišča.

8. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 69 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

- (a) vsebine napovedi pritožbe iz odstavka 4 tega člena ter postopka za vložitev in preizkus pritožbe ter
- (b) vsebine in predloge odločb odborov za pritožbe iz odstavka 5 tega člena.

Oddelek 2

Organizacija in naloge Urada

Člen 34

Oddelek za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov

1. V okviru Urada se ustanovi Oddelek za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov. Ta oddelek za geografske označbe je odgovoren za odločanje o:
 - (a) zahtevku za registracijo geografske označbe;
 - (b) zahtevi za spremembo specifikacije izdelka;
 - (c) ugovoru zoper zahtevek ali zahtevo za spremembo specifikacije izdelka;
 - (d) vpisih v register Unije;
 - (e) zahtevi za izbris registracije geografske označbe.
2. Odločbe o ugovorih in zahtevah za izbris sprejme tričlanski senat. Vsaj eden od članov mora imeti pravno izobrazbo. Vse druge odločbe na podlagi odstavka 1 sprejme samo en član, ki ima ustrezne kvalifikacije.

Člen 35

Svetovalni odbor

1. Ustanovi se svetovalni odbor, da poda mnenje, kadar je tako določeno v tej uredbi.
2. Oddelek za geografske označbe in odbori za pritožbe se s svetovalnim odborom lahko posvetujejo, in na zahtevo Komisije morajo posvetovati, o vprašanjih v zvezi z zahtevkom v kateri koli fazi postopkov registracije, vključno z ugovorom, pritožbo, spremembo specifikacije izdelka in izbrisom registracije iz členov 23, 25, 26, 29, 31, 32 in 33. S svetovalnim odborom se lahko posvetujejo tudi o horizontalnih zadevah, kot so:
 - (a) ocena meril kakovosti;
 - (b) ugotavljanje slovesa izdelka;
 - (c) določitev generične narave imena;
 - (d) ocena povezave med značilnostmi izdelka in njegovim geografskim izvorom;
 - (e) nevarnost povzročanja zmede med potrošniki v primerih navzkrižja med geografskimi označbami in znamkami, homonimi ali imeni obstoječih izdelkov, ki se zakonito tržijo.
3. Oddelek za geografske označbe in, kadar je ustrezno, odbori za pritožbe se lahko s svetovalnim odborom posvetujejo o morebitni registraciji imen kot geografskih označb, ki so predmet neposrednih zahtevkov iz člena 20.
4. Mnenja svetovalnega odbora sprejme tričlanski senat in so nezavezujoča.
5. Svetovalni odbor sestavljajo po en predstavnik vsake države članice in predstavnik Komisije ter njihovi namestniki. Kadar je potrebno, se povabijo priznani strokovnjaki s področja geografskih označb ali zadevne kategorije izdelkov, vključno s predstavniki regij in akademskih krogov, da svetovalnemu odboru zagotovijo strokovno znanje.

6. Mandat članov svetovalnega odbora traja za obdobje do pet let in se lahko podaljša.
7. Urad na svojem spletnem mestu objavi seznam članov svetovalnega odbora in ga redno posodablja.
8. Postopki v zvezi z imenovanjem članov svetovalnega odbora in njegovim delovanjem se določijo v njegovem poslovniku, ki ga odobri upravni odbor, ustanovljen na podlagi člena 153 Uredbe (EU) 2017/1001, in se objavijo. Za člane svetovalnega odbora ne sme biti podano nasprotje interesov.
9. Urad svetovalnemu odboru zagotavlja potrebno logistično podporo in sekretariat za sestanke odbora.

Člen 36

Odbori za pritožbe

Odbori za pritožbe, ustanovljeni na podlagi člena 165 Uredbe (EU) 2017/1001, so pristojni za odločanje o pritožbah zoper odločbe, ki jih Urad sprejme na podlagi te uredbe.

Člen 37

Register Unije za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov

1. Urad vzpostavi in vodi elektronski register Unije za namene upravljanja geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov. Ta register mora biti enostavno dostopen javnosti in v strojno berljivi obliki.
2. Urad ob začetku učinkovanja odločbe o registraciji geografske označbe v skladu s členom 29 ali 30 v register Unije vpiše naslednje podatke:
 - (a) ime, registrirano kot zaščitena geografska označba (v nadaljnjem besedilu: zaščitena geografska označba);
 - (b) vrsto izdelka, za katerega je bila registrirana geografska označba;
 - (c) ime vložnika, v čigar imenu je bila registrirana geografska označba;
 - (d) sklic na odločbo o registraciji geografske označbe;
 - (e) državo ali države izvora izdelka, za katerega je bila registrirana geografska označba.
3. Geografske označbe iz tretjih držav, ki so zaščitene v Uniji na podlagi mednarodnega sporazuma, katerega pogodbenica je Unija, se smejo vpisati v register Unije, če tako odloči Komisija. V takem primeru Komisija sprejme izvedbeni akt, na podlagi katerega Urad v register Unije vpiše geografske označbe. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).
4. Geografska označba se v register Unije vpiše v izvirni pisavi. Kadar izvirna pisava ne uporablja latinice, se geografska označba prečrkuje v latinico in v register Unije se vpišeta obe različici geografske označbe, ki imata enak status.
5. Urad dokumentacijo o registraciji geografske označbe hrani v digitalni ali papirni obliki za obdobje veljavnosti geografske označbe, v primeru zavrnitve zahtevka ali izbrisa registracije pa še 10 let po taki zavrnitvi ali izbrisu.
6. Operativni stroški registra Unije se krijejo iz proračuna za poslovanje Urada.

7. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo informacijsko arhitekturo in predstavitev registra Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 38

Izpiski iz registra Unije

1. Urad zagotovi, da si lahko vsaka oseba iz registra Unije enostavno prenese, v strojno berljivi obliki in brezplačno, uradni izpisek, ki dokazuje registracijo geografske označbe, in druge ustrezne podatke, vključno z datumom vložitve zahtevka ali drugim datumom, pomembnim za priznanje prednostne pravice. Uradni izpisek se lahko uporabi kot verodostojno potrdilo.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo obliko in spletno predstavitev izpiskov iz registra Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

Člen 39

Tehnična podpora

1. Urad na zahtevo Komisije izvede preizkus geografskih označb iz tretjih držav ter upravne naloge v zvezi s temi označbami, ki so:

- (a) zaščitene ali predlagane za zaščito na podlagi mednarodnega sporazuma, ki ni Ženevski akt in katerega pogodbenica je Unija, ali
- (b) predlagane za zaščito na podlagi mednarodnega sporazuma, o katerem se pogaja Unija.

2. Urad na podlagi informacij, ki jih prejme od Komisije, objavi in v primeru sprememb posodablja seznam mednarodnih sporazumov, ki ščitijo geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov in katerih pogodbenica je Unija, ter seznam geografskih označb, zaščiteneh na podlagi teh sporazumov.

NASLOV III

ZAŠČITA GEOGRAFSKIH OZNAČB

Člen 40

Zaščita geografskih označb

1. Geografske označbe, vpisane v register Unije, so zaščitene pred:

- (a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo geografske označbe izdelkov, ki jih registracija ne zajema, kadar so ti izdelki primerljivi izdelkom, ki jih zajema registracija, ali kadar uporaba imena izkorišča, slabi, zmanjšuje ali kvari sloves zaščitene geografske označbe;
- (b) vsako zlorabo, posnemanjem ali namigovanjem na ime, zaščiteno z geografsko označbo, tudi če je pravi izvor izdelkov ali storitev naveden ali je zaščitena geografska označba prevedena ali so ji dodani izrazi, kot so „vrsta“, „tip“, „metoda“, „kot se proizvaja v“, „imitacija“, „okus“, „vonj“, „kot“, ali podobno;
- (c) vsako drugo napačno ali zavajajočo označbo porekla, izvora, značaja ali bistvenih lastnosti izdelkov, ki se uporablja na notranji ali zunanji strani embalaže, v reklamnem gradivu, v dokumentih ali kot informacija na spletnih vmesnikih o izdelkih, pa tudi pri pakiranju izdelkov v embalažo, ki lahko ustvari napačen vtis o njihovem izvoru;
- (d) vsako drugo prakso, ki lahko potrošnike zavede glede pravega izvora izdelka.

2. V odstavku 1, točka (b), se šteje, da se na geografsko označbo namiguje zlasti tedaj, kadar je po mnenju povprečnega evropskega potrošnika, ki je normalno obveščen, razumno pozoren in preudaren, vzpostavljena dovolj neposredna in jasna povezava z izdelkom, ki ga zajema registrirana geografska označba.
3. Zaščita geografskih označb se uporablja tudi za vsako uporabo domenskega imena, ki je v nasprotju z odstavkom 1.
4. Zaščita geografskih označb se uporablja tudi za:
 - (a) blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet na tem območju, in
 - (b) blago, prodano na daljavo, na primer z elektronskim trgovanjem.
5. Skupina proizvajalcev ali kateri koli proizvajalec, ki je upravičen do uporabe zaščitene geografske označbe, ima pravico, da tretjim osebam pri gospodarskem prometu prepreči vnos blaga v Unijo, ne da bi bilo tam sproščeno v prosti promet, kadar takšno blago, vključno z njegovo embalažo, prihaja iz tretjih držav in krši odstavek 1.
6. Geografska označba, zaščiten na podlagi te uredbe, znotraj Unije ne more postati generični izraz.
7. Kadar je geografska označba sestavljeno ime, ki vsebuje generični izraz, uporaba tega izraza ne pomeni ravnanja iz odstavka 1, točki (a) in (b).

Člen 41

Deli ali elementi v izdelanih izdelkih

1. Člen 40 ne posega v uporabo zaščitene geografske označbe s strani proizvajalcev v skladu s členom 47 v zvezi z navajanjem, da izdelani izdelek kot del ali element vsebuje ali vključuje izdelek z zadevno geografsko označbo, če je takšna uporaba skladna z dobrimi poslovnimi običaji in ne izkorišča, slabi, zmanjšuje ali kvari slovesa geografske označbe.
2. Zaščiten geografska označba, ki označuje del ali element izdelanega izdelka, se ne sme uporabljati v prodajni oznaki zadevnega izdelka, razen kadar vložnik, v čigar imenu je geografska označba registrirana, soglaša s takšno uporabo.

Člen 42

Generični izrazi

1. Generični izraz se ne registrira kot geografska označba.
2. Pri določanju, ali je izraz generičen ali ne, se upoštevajo vsi ustrezni dejavniki, zlasti:
 - (a) obstoječe stanje na področjih potrošnje;
 - (b) relevantno pravo Unije ali nacionalno pravo.

Člen 43

Homonimi

1. Zahtevek, vložen po vložitvi zahtevka za popolnoma ali delno homonimno ime ali zaščiti takega imena kot geografske označbe v Uniji, se zavrne, razen če v praksi obstaja dovolj velika razlika med dvema homonimnima imenoma z vidika pogojev njune lokalne in tradicionalne rabe ter njune predstavitve, pri čemer je treba zagotoviti enako obravnavo zadevnih proizvajalcev in preprečiti zavajanje potrošnikov glede prave identitete ali geografskega izvora izdelkov.

2. Ime, ki je popolnoma ali delno homonimno z imenom ki je vloženo ali zaščiteno kot geografska označba v Uniji, in bi potrošnika lahko zavedlo glede pravega geografskega izvora izdelka, se ne registrira, četudi je ime dejanskega območja, regije ali kraja izvora zadevnega izdelka pravilno.

3. V tem členu se ime za katero se „vloži zahtevek za geografsko označbo ali je zaščiteno kot geografska označba v Uniji“ nanaša na:

- (a) geografske označbe, vpisane v register Unije;
- (b) geografske označbe, za katere je bil vložen zahtevek, pod pogojem, da se naknadno vpišejo v register Unije;
- (c) označbe porekla in geografske označbe, zaščitene v Uniji na podlagi Uredbe (EU) 2019/1753, ter
- (d) geografske označbe, imena porekla in enakovredne izraze, zaščitene na podlagi mednarodnega sporazuma med Unijo in eno ali več tretjimi državami.

Člen 44

Razmerje med geografskimi označbami in znamkami

1. Zahtevek za registracijo znamke, katere uporaba bi bila v nasprotju s členom 40, se zavrne, če je bil vložen po datumu, na katerega je bil pri Uradu vložen zahtevek za registracijo geografske označbe. Kadar je ustrezno, se upošteva vsaka prednostna pravica, katere priznanje se zahteva v zahtevku za registracijo znamke.

2. Zahtevek za registracijo geografske označbe se zavrne, kadar bi glede na znamko z ugledom ali znano znamko bilo verjetno, da bi ime, ki je predlagano kot geografska označba, zavedlo potrošnika glede prave identitete izdelka.

3. Urad in, kadar je ustrezno, nacionalni pristojni organi na zahtevo ugotovijo ničnost znamk, ki so bile registrirane v nasprotju z odstavkom 1.

4. Brez poseganja v odstavek 3 tega člena se znamka, katere uporaba je v nasprotju s členom 40 te uredbe in za katero je bil vložen zahtevek, ki je bila registrirana ali, če to omogoča veljavno pravo, z dobroverno uporabo pridobljena v Uniji pred datumom vložitve zahtevka za registracijo geografske označbe pri Uradu, lahko še naprej uporablja in podaljšuje ne glede na registracijo geografske označbe, če na podlagi Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁵⁾ ali Uredbe (EU) 2017/1001 ne obstajajo razlogi za ničnost ali razveljavitev znamke. V takih primerih je dovoljena uporaba geografske označbe in ustrezne znamke.

5. Garancijske ali certifikacijske znamke iz člena 28(4) Direktive (EU) 2015/2436 oziroma člena 83 Uredbe (EU) 2017/1001 ter kolektivne znamke iz člena 29(3) Direktive (EU) 2015/2436 in člena 74 Uredbe (EU) 2017/1001 se lahko na nalepkah in embalaži uporabljajo skupaj z geografsko označbo.

Člen 45

Naloge skupin proizvajalcev

1. Skupine proizvajalcev delujejo pregledno, odprto in nediskriminatorno ter tako, da vsem proizvajalcem izdelka označenega z geografsko označbo omogočajo, da se lahko kadar koli vključijo v skupino proizvajalcev.

Države članice lahko določijo, da pri delu skupine proizvajalcev lahko sodelujejo tudi javni organi in drugi deležniki, kot so skupine potrošnikov, trgovci na drobno in dobavitelji.

⁽²⁵⁾ Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23.12.2015, str. 1).

2. Skupine proizvajalcev zagotovijo, da proizvajalci iz skupine pri uporabi zaščitene geografske označbe in simbola Unije na trgu stalno ravnajo v skladu z ustrezno specifikacijo izdelka. Skupina proizvajalcev lahko izvršuje zlasti naslednje pravice in izvaja naslednje naloge:

- (a) priprava in sprememba specifikacije izdelka ter vzpostavitev notranjih pregledov skladnosti, da bi se zagotovila skladnost proizvodnih faz s specifikacijo izdelka;
- (b) sprožitev sodnih postopkov za zaščito geografske označbe in katere koli druge pravice intelektualne lastnine, ki je neposredno vezana na izdelek;
- (c) prevzem zavez z vidika trajnostnosti, ki so lahko ali ne vključene v specifikacijo izdelka ali pa so ločena pobuda;
- (d) sprejem ukrepov za izboljšanje uspešnosti geografske označbe, vključno z:
 - (i) oblikovanjem, organizacijo in izvajanjem skupnih trženjskih in oglaševalskih akcij;
 - (ii) razširjanjem informacij in izvajanjem promocijskih aktivnosti za namen obveščanja potrošnikov o lastnostih izdelka označenega z geografsko označbo;
 - (iii) opravljanjem analiz gospodarske uspešnosti, trajnostnosti proizvodnje in tehničnih značilnosti izdelka označenega z geografsko označbo;
 - (iv) razširjanjem informacij o geografski označbi in simbolu Unije ter
 - (v) zagotavljanjem svetovanja in usposabljanja obstoječim in prihodnjim proizvajalcem, tudi glede vključevanja vidika spola in načela enakosti spolov;
- (e) boj proti ponarejanju in zaznamim goljufivim uporabam geografske označbe za izdelek, ki ni v skladu s specifikacijo izdelka, na notranjem trgu, in sicer s spremljanjem uporabe geografske označbe na notranjem trgu in na trgih tretjih držav, v katerih je ta geografska označba zaščitena, tudi na spletnih vmesnikih, ter, kadar je potrebno, z obveščanjem organov pregona;
- (f) razvijati aktivnosti, s katerimi se zagotovi, da je izdelek označen z geografsko označbo skladen s specifikacijo izdelka, ter
- (g) sprejem katerih koli drugih ukrepov za zagotovitev ustrezne pravne zaščite geografske označbe, kadar je ustrezno, tudi z obveščanjem pristojnih organov v skladu s členom 51(5), členom 52(3) in členom 54(2).

Člen 46

Zaščita pravic iz geografskih označb pri domenskih imenih

Registri državnih vrhnjih domenskih imen, vzpostavljeni v Uniji, zagotovijo, da se registrirane geografske označbe v vseh postopkih alternativnega reševanja sporov za domenska imena priznajo kot pravica, na katero se je v teh postopkih mogoče sklicevati.

Člen 47

Pravica do uporabe

1. Registrirano geografsko označbo lahko uporablja vsak proizvajalec izdelka, ki je skladen z ustrezno specifikacijo izdelka.
2. Proizvajalci zagotovijo, da so njihovi izdelki skladni z ustrezno specifikacijo izdelka.

Člen 48

Simbol, označba in kratica Unije

1. Simbol Unije, določen za „zaščitene geografske označbe“ na podlagi Delegirane uredbe (EU) št. 664/2014, se uporablja za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov.
2. Pri označevanju in v oglaševalskem ali komunikacijskem gradivu obrtnih in industrijskih izdelkov z izvorom iz Unije, ki se tržijo pod geografsko označbo, se lahko prikaže simbol Unije. Geografska označba mora biti v istem vidnem polju kot simbol Unije.
3. Pri označevanju izdelkov označenih z geografsko označbo obrtnih in industrijskih izdelkov se lahko navede kratica „ZGO“, ki ustreza označbi „zaščitena geografska označba“.
4. Simbol, označba in kratica Unije se lahko uporabljajo pri označevanju in v oglaševalskem ali komunikacijskem gradivu za izdelane izdelke, kadar se geografska označba nanaša na njihov del ali element. V tem primeru mora biti simbol, označba ali kratica Unije poleg imena dela ali elementa, ki je jasno naveden kot del ali element. Simbol Unije, označba ali kratica se ne sme umestiti tako, da potrošniku namiguje, kot da je z geografsko označbo zaščiteno ime celotnega izdelanega izdelka in ne le ime njegovega dela ali elementa.
5. Simbol, označba ali kratica Unije, kot je ustrezno, se lahko navedejo pri označevanju izdelka in, kadar je ustrezno, v oglaševalskem ali komunikacijskem gradivu za izdelek, šele po objavi odločitve o registraciji geografske označbe v skladu s členom 29(6) oziroma členom 30(3).
6. Pri označevanju izdelka in, kadar je ustrezno, v oglaševalskem ali komunikacijskem gradivu izdelka, se lahko prikaže tudi naslednje:
 - (a) upodobitev geografskega območja izvora iz specifikacije izdelka in
 - (b) besedilo, grafike ali simboli, ki se nanašajo na državo članico ali regijo, v kateri je to geografsko območje.
7. Simbol Unije, povezan z geografsko označbo iz tretje države, vneseno v register Unije, se lahko prikaže pri označevanju izdelka in v njegovem oglaševalskem ali komunikacijskem gradivu. V tem primeru se uporabi odstavek 2.
8. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi tehnične značilnosti simbola in označbe Unije ter pravil za njuno uporabo na izdelkih, ki se tržijo z registrirano geografsko označbo, vključno s pravili o uporabi jezikovnih različic. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

NASLOV IV

NADZOR IN IZVRŠEVANJE

Člen 49

Področje uporabe

1. Ta naslov zajema nadzor v zvezi z geografskimi označbami obrtnih in industrijskih izdelkov.
2. Nadzor iz odstavka 1 vključuje:
 - (a) preverjanje, da je izdelek označen z geografsko označbo skladen z ustrezno specifikacijo izdelka;

- (b) spremljanje uporabe geografskih označb na trgu, tudi pri elektronskem trgovanju.

Člen 50

Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov, odgovornih za nadzor iz tega naslova.
2. Pristojni organi iz odstavka 1 morajo biti objektivni in nepristranski ter delovati pregledno. Na voljo morajo imeti usposobljeno osebje in sredstva, potrebna za učinkovito opravljanje svojih nalog.

Člen 51

Preverjanje skladnosti na podlagi samoizjave

1. Za izdelek z geografsko označbo in z izvorom iz Unije se skladnost z ustrezno specifikacijo izdelka preveri na podlagi samoizjave. Samoizjava se pripravi z uporabo standardne predloge iz Priloge I ter vsebuje zahtevane informacije, kot so določene v navedeni prilogi.
2. Preden proizvajalci dajo izdelek na trg, predložijo samoizjavo pristojnemu organu iz člena 50(1). Ko je izdelek na trgu, proizvajalci vsaka tri leta ponovno predložijo samoizjavo, da dokažejo, da je izdelek še vedno skladen s specifikacijo izdelka. Kadar se specifikacija izdelka spremeni tako, da vpliva na zadevni izdelek, je treba samoizjavo brez odlašanja posodobiti.
3. Pristojni organ preveri vsaj, da so informacije, navedene v samoizjavi, popolne in dosledne. Kadar se pristojni organ prepriča, da so informacije navedene v samoizjavi popolne in dosledne ter nima drugih pridržkov glede skladnosti, izda certifikat o dovoljenju za uporabo geografske označbe za zadevni izdelek ali podaljša obstoječi certifikat. V primeru očitnih napak ali nedoslednosti v samoizjavi se proizvajalcu omogoči, da dopolni ali popravi samoizjavo.
4. Preverjanje na podlagi samoizjave proizvajalcem ne preprečuje, da skladnost izdelka s specifikacijo izdelka preverijo organi za certificiranje izdelkov ali fizične osebe.
5. Za namene preverjanja skladnosti izdelka, na katerega se nanaša samoizjava, se na podlagi analize tveganja in – če so na voljo – obvestil zainteresiranih proizvajalcev izdelkov označenih z geografsko označbo opravi nadzor, ki je lahko izveden pred dajanjem izdelka na trg in po njem, opravi pa ga:
 - (a) pristojni organ ali
 - (b) eden ali več organov za certificiranje izdelkov ali fizičnih oseb, na katere so bile prenesene nadzorne naloge v skladu s členom 55.
6. V primeru neskladnosti pristojni organ sprejme potrebne ukrepe za njihovo odpravo.
7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 69 za spremembo te uredbe, s tem da se po potrebi spremenijo informacije in zahteve v zvezi s standardno predlogo iz Priloge I.

Člen 52

Preverjanje skladnosti s strani pristojnega organa, organov za certificiranje izdelkov ali fizičnih oseb

1. Alternativno lahko države članice namesto postopka iz člena 51 določijo, da se skladnost izdelka z ustrezno specifikacijo izdelka preverja z nadzorom, ki ga pred dajanjem izdelka na trg in po njem opravi:
 - (a) eden ali več pristojnih organov iz člena 50(1) ali
 - (b) eden ali več organov za certificiranje izdelkov ali fizičnih oseb, na katere so bile prenesene nadzorne naloge v skladu s členom 55.
2. Kadar se ob nadzoru, opravljenem pred dajanjem izdelka na trg, izkaže, da je izdelek skladen s specifikacijo izdelka, pristojni organ izda certifikat o dovoljenju za uporabo geografske označbe za zadevni izdelek.
3. Nadzor po dajanju izdelka na trg se opravi na podlagi analize tveganja in – če so na voljo – obvestil zainteresiranih proizvajalcev izdelkov označenih z geografsko označbo. Kadar se ob takem nadzoru izkaže, da je izdelek skladen s specifikacijo izdelka, pristojni organ podaljša certifikat o dovoljenju.
4. V primeru neskladnosti pristojni organ sprejme potrebne ukrepe za njihovo odpravo.

Člen 53

Preverjanje skladnosti izdelkov z izvorom iz tretje države

Za geografske označbe iz tretjih držav skladnost z ustrezno specifikacijo izdelka pred dajanjem izdelka na trg preveri:

- (a) pristojni organ, ki ga imenuje tretja država, ali
- (b) eden ali več organov za certificiranje izdelkov.

Člen 54

Spremljanje uporabe geografskih označb na trgu

1. Pristojni organi iz člena 50(1) spremljajo uporabo geografskih označb na trgu ne glede na to, ali se zadevni izdelki skladiščijo, so v tranzitu, se distribuirajo ali ponujajo v prodajo na veleprodajni ali maloprodajni ravni, vključno z elektronskim trgovanjem.
2. Za namene iz odstavka 1 tega člena, pristojni organi iz člena 50(1) opravijo nadzor na podlagi analize tveganja in – če so na voljo – obvestil zainteresiranih proizvajalcev izdelkov označenih z geografsko označbo. Navedeni organi, kadar je potrebno, sprejmejo ustrezne upravne in sodne ukrepe, da preprečijo ali ustavijo uporabo imen na izdelkih ali storitvah, ki se proizvajajo, zagotavljajo ali tržijo na njihovem ozemlju in so v nasprotju z zaščito geografskih označb iz členov 40 in 41.

Člen 55

Prenos nadzornih nalog

1. Pristojni organi lahko nadzorne naloge iz člena 51(5), člena 52(2) in (3) ter člena 54(2) prenesejo na enega ali več organov za certificiranje izdelkov ali na fizične osebe.

2. Pristojni organ, ki prenese naloge, zagotovi, da ima organ za certificiranje izdelkov ali fizična oseba, na katero se prenesejo nadzorne naloge iz odstavka 1, potrebna pooblastila za učinkovito izvajanje teh nalog.
3. Prenos nadzornih nalog je v pisni obliki in izpolnjuje naslednje pogoje:
 - (a) prenos vsebuje natančen opis nadzornih nalog, prenesenih na organ za certificiranje izdelkov ali fizično osebo, in pogojev, pod katerimi jih ta lahko opravlja;
 - (b) kadar se nadzorne naloge prenesejo na organe za certificiranje izdelkov, ti organi za certificiranje izdelkov:
 - (i) imajo na voljo strokovno znanje, opremo, infrastrukturo in sredstva, potrebne za učinkovito opravljanje prenesenih nadzornih nalog;
 - (ii) imajo dovolj ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja in
 - (iii) delujejo pregledno in so nepristranski ter niso v nikakršnem nasprotju interesov; zlasti delujejo tako, da ni neposredno ali posredno ogrožena njihova nepristranskost glede opravljanja prenesenih nadzornih nalog;
 - (c) kadar se nadzorne naloge prenesejo na fizične osebe, te osebe:
 - (i) imajo na voljo strokovno znanje, opremo, infrastrukturo in sredstva, potrebne za učinkovito opravljanje prenesenih nadzornih nalog;
 - (ii) so ustrezno usposobljene in imajo ustrezne izkušnje ter
 - (iii) delujejo pregledno in so nepristranske ter niso v nikakršnem nasprotju interesov glede opravljanja prenesenih nadzornih nalog;
 - (d) vzpostavljena je ureditev za zagotovitev učinkovitega in uspešnega usklajevanja med pristojnimi organi, ki prenesejo naloge, in organi za certificiranje izdelkov ali fizičnimi osebami.

Člen 56

Obveznosti organov za certificiranje izdelkov in fizičnih oseb

Organi za certificiranje izdelkov ali fizične osebe, na katere so bile v skladu s členom 55 prenesene nadzorne naloge:

- (a) pristojnim organom, ki so prenesli naloge, redno in kadar to zahtevajo sporočajo rezultate nadzora in povezanih dejavnosti;
- (b) takoj obvestijo pristojne organe, ki so prenesli naloge, kadar rezultati nadzora kažejo na neskladnost ali verjetnost neskladnosti, razen če je določeno drugače v skladu s posebnim dogovorom med pristojnimi organi, ki prenesejo naloge, in zadevnim organom za certificiranje izdelkov ali fizično osebo, ter
- (c) sodelujejo s pristojnimi organi, ki prenesejo naloge, in jim pomagajo ter omogočijo dostop do svojih prostorov in do dokumentacije, povezane s prenesenimi nadzornimi nalogami.

Člen 57

Obveznosti pristojnih organov, ki prenesejo naloge

1. Pristojni organi, ki so v skladu s členom 55 nadzorne naloge prenesli na organe za certificiranje izdelkov ali fizične osebe, brez odlašanja v celoti ali delno prekličejo prenos, kadar:
 - (a) obstajajo dokazi, da organ za certificiranje izdelkov ali fizična oseba prenesenih nadzornih nalog ne opravlja pravilno;
 - (b) organ za certificiranje izdelkov ali fizična oseba ne sprejme ustreznih in pravočasnih ukrepov za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti ali

- (c) je bila neodvisnost ali nepristranskost organa za certificiranje izdelkov ali fizične osebe ogrožena.
2. Pristojni organi, ki prenesejo naloge, lahko prenos prekličejo tudi iz razlogov, ki niso navedeni v odstavku 1.
3. Pristojni organi, ki prenesejo naloge, lahko, po potrebi kadar koli organizirajo revizije ali inšpekcijske preglede organov za certificiranje izdelkov ali fizičnih oseb.

Člen 58

Javne informacije o pristojnih organih, organih za certificiranje izdelkov in fizičnih oseb

1. Države članice objavijo imena in kontaktne podatke pristojnih organov, imenovanih na podlagi člena 50(1), organov za certificiranje izdelkov in fizičnih oseb iz člena 51(5), točka (b), oziroma člena 52(1), točka (b), ter te informacije ob spremembah posodablja.
2. Urad glede tretjih držav objavi, kadar so na voljo, imena in kontaktne podatke pristojnih organov in organov za certificiranje izdelkov iz člena 53 ter te informacije ob spremembah posodablja.
3. Urad vzpostavi digitalni portal, na katerem se objavijo imena in kontaktni podatki pristojnih organov, organov za certificiranje izdelkov in fizičnih oseb iz odstavkov 1 in 2.

Člen 59

Akreditacija organov za certificiranje izdelkov

1. Organi za certificiranje izdelkov iz člena 55 odvisno od dejavnosti, ki jih opravljajo, izpolnjujejo naslednje standarde in so akreditirani v skladu z njimi:
- (a) evropski standard EN ISO/IEC 17065 „Ugotavljanje skladnosti – Zahteve za organe, ki certificirajo proizvode, procese in storitve“, evropski standard EN ISO/IEC 17020 „Ugotavljanje skladnosti – Zahteve za delovanje različnih organov, ki izvajajo kontrolo“ in evropski standard EN ISO/IEC 17025 „Splošne zahteve za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“ ter vse revidirane ali spremenjene različice navedenih standardov ali
- (b) druge ustrezne mednarodno priznane standarde.
2. Akreditiranje iz odstavka 1 tega člena izvaja akreditacijski organ, priznan v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008, ki je član Evropskega združenja za akreditacijo, za organe za certificiranje izdelkov iz tretjih držav pa priznan akreditacijski organ zunaj Unije, ki je član Mednarodnega akreditacijskega foruma (IAF) ali Mednarodnega združenja za akreditacijo laboratorijev (ILAC).

Člen 60

Odločbe o ukrepanju zoper nezakonito spletno vsebino

1. Vse informacije o oglaševanju, promociji in prodaji izdelkov, do katerih imajo dostop osebe s sedežem v Uniji in so v nasprotju z zaščito geografskih označb iz členov 40 in 41 te uredbe, se štejejo za nezakonito vsebino v smislu člena 3, točka (h), Uredbe (EU) 2022/2065.
2. Ustrezni nacionalni pravosodni ali upravni organi držav članic lahko v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2022/2065 izdajo odločbo o ukrepanju zoper eno ali več specifičnih nezakonitih vsebin iz odstavka 1 tega člena.

Člen 61**Kazni**

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo do 1. decembra 2025 in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 62**Vzajemna pomoč in sodelovanje**

1. Države članice si medsebojno pomagajo za namene izvajanja nadzora in izvrševanja v zvezi z geografskimi označbami, zaščitenimi na podlagi te uredbe.

Upravna pomoč lahko, kadar je ustrezno, in v dogovoru med zadevnimi pristojnimi organi vključuje sodelovanje pristojnih organov države članice pri pregledih na kraju samem, ki jih izvedejo pristojni organi druge države članice.

2. V primeru morebitne kršitve geografske označbe sprejme država članica ukrepe, s katerimi njenim organom pregona in pravosodnim organom omogoči lažje pošiljanje informacij o taki morebitni kršitvi pristojnim organom iz člena 50(1).

3. Organi iz člena 54, ki so pristojni za spremljanje v državah članicah, po potrebi in v skladu z odstavkom 1 tega člena sodelujejo z drugimi ustreznimi organi, oddelki, agencijami in organi, vključno s policijskimi organi, agencijami za boj proti ponarejanju, carinskimi organi, uradi za intelektualno lastnino, organi za nadzor trga in zaščito potrošnikov ter tržnimi inšpektorji.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi podrobno opredeli naravo in vrsto informacij, ki se izmenjujejo, ter načine izmenjevanja informacij za namene nadzora na podlagi določb iz tega naslova. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

NASLOV V**SPREMEMBE DRUGIH AKTOV****Člen 63****Spremembe Uredbe (EU) 2017/1001**

Uredba (EU) 2017/1001 se spremeni:

(1) v členu 151(1) se vstavi naslednja točka:

„(ba) upravljanje in spodbujanje geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov, zlasti nalog, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ter spodbujanje sistema za zaščito teh geografskih označb.

(*) Uredba (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o zaščiti geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter spremembi uredb (EU) 2017/1001 in (EU) 2019/1753 (UL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI:<http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).“;

(2) v členu 153(1) se doda naslednja točka:

„(n) sprejme poslovnik svetovalnega odbora iz člena 35(8) Uredbe (EU) 2023/2411.“;

(3) v členu 170 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Storitve centra lahko prostovoljno uporablja vsaka fizična ali pravna oseba, da bi mirno in sporazumno razrešila spore na podlagi te uredbe, Uredbe (ES) št. 6/2002 ali Uredbe (EU) 2023/2411.“.

Člen 64

Spremembe Uredbe (EU) 2019/1753

Uredba (EU) 2019/1753 se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za namene te uredbe pojem „geografske označbe“ vključuje označbe porekla v smislu Ženevskega akta, vključno z označbami porekla v smislu uredb (EU) št. 1151/2012 in (EU) št. 1308/2013 ter geografskimi označbami v smislu uredb (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 1308/2013, (EU) 2019/787 in (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta (*). V zvezi z označbami porekla obrtnih in industrijskih izdelkov, ki so predmet mednarodne registracije, se zaščita v Uniji razume, kot je določeno v členih 6 in 40 Uredbe (EU) 2023/2411.

(*) Uredba (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o zaščiti geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter spremembi uredb (EU) 2017/1001 in (EU) 2019/1753 (UL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).“.

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Za namene te uredbe „Urad“ pomeni Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, ustanovljen na podlagi člena 2 Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 154, 16.6.2017, str. 1).“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Komisija ali Urad bosta kot pristojni organ v smislu člena 3 Ženevskega akta, kot je določeno v členu 4(1) Sklepa (EU) 2019/1754, pri Mednarodnem uradu Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Mednarodni urad) na podlagi člena 5(1) in (2) Ženevskega akta po pristopu Unije k njemu vložila in zatem redno vlagala zahteve za mednarodno registracijo geografskih označb, ki so zaščitene in registrirane na podlagi prava Unije ter se nanašajo na izdelke s poreklom iz Unije.

2. Za namene odstavka 1 lahko države članice od Komisije ali – pri geografskih označbah za obrtne in industrijske izdelke – od Urada zahtevajo, da v mednarodnem registru registrira geografske označbe z ozemlja države članice, ki so registrirane in zaščitene na podlagi prava Unije. Take zahteve temeljijo na:

(a) zahtevi fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenca, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta, ali

(b) njihovi lastni pobudi.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Pri zahtevah za registracijo geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov v mednarodnem registru Urad kot pristojni organ v smislu člena 3 Ženevskega akta, kot je določeno v členu 4(1) Sklepa (EU) 2019/1754, ravna na podlagi odločitve o podelitvi zaščite v skladu s členi 21 do 37 Uredbe (EU) 2023/2411.“;

(3) v členu 3 se doda naslednji odstavek:

„4. Pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov Urad zahteva, da Mednarodni urad iz mednarodnega registra izbrše registracijo geografske označbe iz države članice v katerem koli od primerov iz odstavka 1.“;

(4) v členu 4 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija ali – pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov – Urad objavi vsako mednarodno registracijo, o kateri jo oziroma ga uradno obvesti Mednarodni urad na podlagi člena 6(4) Ženevskega akta in ki zadevajo geografsko označbo, registrirano v mednarodnem registru, v zvezi s katero pogodbenica porekla, kakor je opredeljena v točki (xv) člena 1 Ženevskega akta, ni država članica.“;

(5) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija ali – pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov – Urad oceni vse mednarodne registracije, o katerih jo oziroma ga uradno obvesti Mednarodni urad na podlagi člena 6(4) Ženevskega akta in ki zadevajo geografsko označbo, registrirano v mednarodnem registru, v zvezi s katero pogodbenica porekla, kakor je opredeljena v točki (xv) člena 1 Ženevskega akta, ni država članica, da se ugotovi, ali vključujejo obvezno vsebino iz člena 5(2) Skupnega pravilnika na podlagi Lizbonskega sporazuma in Ženevskega akta (v nadaljnjem besedilu: Skupni pravilnik) ter podatke o kakovosti, slovesu ali značilnostih iz pravila 5(3) Skupnega pravilnika.“;

(6) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi države članice ali tretje države, ki ni pogodbenica porekla, kakor je opredeljena v točki (xv) člena 1 Ženevskega akta, ali fizična ali pravna oseba z legitimnim interesom in s sedežem v Uniji ali tretji državi, ki ni pogodbenica porekla, lahko v štirih mesecih od datuma objave mednarodne registracije v skladu s členom 4 vložijo ugovor pri Komisiji ali – za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov – pri Uradu. Ugovor je v enem od uradnih jezikov Unije.“;

(b) v odstavku 2 se črta točka (e);

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija – ali pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov – Urad razloge za ugovor iz odstavka 2 oceni za ozemlje Unije ali del tega ozemlja.“;

(7) člen 7 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Kadar se na podlagi ocene, izvedene na podlagi člena 5, ugotovi, da so pogoji iz navedenega člena izpolnjeni, in ni prejet noben ugovor oziroma noben dopusten ugovor, Komisija po potrebi z izvedbenim aktom zavrže kakršne koli nedopustne ugovore in odloči o podelitvi zaščite geografske označbe. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2). Urad pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov zavrže vsak nedopusten ugovor in odloči o podelitvi zaščite geografske označbe.“

2. Kadar se na podlagi ocene, izvedene na podlagi člena 5, ugotovi, da pogoji iz navedenega člena niso izpolnjeni, ali če je prejet dopusten ugovor iz člena 6(2), Komisija z izvedbenim aktom odloči o tem, ali naj se podeli zaščita geografske označbe, registrirane v mednarodnem registru. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2). Pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov odločitev o podelitvi zaščite sprejme Urad ali v primerih iz člena 30 Uredbe (EU) 2023/2411 Komisija. Kadar odločitev o podelitvi zaščite sprejme Komisija, to stori s sprejetjem izvedbenega akta v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2) te uredbe.“;

(b) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Komisija ali – pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov – Urad v skladu s členom 15(1) Ženevskega akta uradno obvesti Mednarodni urad o zavrnitvi učinkov zadevne mednarodne registracije na ozemlju Unije v dvanajstih mesecih od prejema uradnega obvestila o mednarodni registraciji v skladu s členom 6(4) Ženevskega akta.

5. Komisija lahko na lastno pobudo ali na podlagi ustrezno utemeljene zahteve države članice, tretje države ali fizične ali pravne osebe z legitimnim interesom z izvedbenim aktom v celoti ali delno umakne zavrnitev, o kateri je bil predhodno uradno obveščen Mednarodni urad. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

Kadar Urad o zavrnitvi zaščite geografskih označb uradno obvesti Mednarodni urad, lahko Urad na lastno pobudo ali na podlagi ustrezno utemeljene zahteve države članice, tretje države ali fizične ali pravne osebe z legitimnim interesom v celoti ali delno umakne to zavrnitev.

Komisija ali – pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov – Urad o takem umiku brez odlašanja uradno obvesti Mednarodni urad.“;

(8) v členu 8(1) se doda naslednji pododstavek:

„V zvezi z geografskimi označbami obrtnih in industrijskih izdelkov se prvi pododstavek smiselno uporablja za odločitve Urada.“;

(9) člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Razveljavitev učinkov geografske označbe iz tretje države, registrirane v mednarodnem registru, v Uniji

1. Komisija ali – pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov – Urad lahko na lastno pobudo ali na podlagi ustrezno utemeljene zahteve države članice, tretje države ali fizične ali pravne osebe z legitimnim interesom v celoti ali delno razveljavi učinke zaščite geografske označbe v Uniji v enem ali več od naslednjih primerov:

- (a) geografska označba ni več zaščiten v pogodbenici porekla;
- (b) geografska označba ni več registrirana v mednarodnem registru;
- (c) ni več zagotovljena skladnost z obvezno vsebino iz člena 5(2) Skupnega pravilnika ali s podatki v zvezi s kakovostjo, slovesom ali značilnostmi, kakor je določeno v členu 5(3) Skupnega pravilnika.

2. Komisija sprejme izvedbene akte za namene odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2) te uredbe šele potem, ko so fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenci, kakor so opredeljeni v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta, imeli možnost uveljavljati svoje pravice.

3. Kadar glede razveljavitve ni več dopustna pritožba, Komisija ali – pri geografskih označbah obrtnih in industrijskih izdelkov – Urad brez odlašanja uradno obvesti Mednarodni urad o razveljavitvi učinkov mednarodne registracije geografske označbe na ozemlju Unije v skladu s točko (a) ali (c) odstavka 1.“;

(10) v členu 11 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. V zvezi z označbo porekla iz države članice pogodbenice Lizbonskega sporazuma za izdelek, ki spada na področje uporabe Uredbe (EU) 2023/2411, vendar še ni zaščiten na podlagi navedene uredbe, zadevna država članica na podlagi zahteve fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenca, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta, ali na svojo lastno pobudo zahteva:

- (a) registracijo navedene označbe porekla na podlagi Uredbe (EU) 2023/2411 ali
- (b) izbris registracije navedene označbe porekla iz mednarodnega registra.

Zadevna država članica uradno obvesti Urad o svoji izbiri na podlagi prvega pododstavka tega odstavka in vloži ustrezno zahtevo do 2. decembra 2026. Smiselno se uporablja postopek registracije iz člena 70(4) Uredbe (EU) 2023/2411.

V primeru iz prvega pododstavka, točka (a), zadevna država članica zahteva mednarodno registracijo navedene označbe porekla na podlagi Ženevskega akta, če je ta država članica ratificirala Ženevski akt ali k njemu pristopila na podlagi pooblastila iz člena 3 Sklepa (EU) 2019/1754, v dvanajstih mesecih od datuma registracije geografske označbe na podlagi Uredbe (EU) 2023/2411.

Zadevna država članica v sodelovanju z Uradom pri Mednarodnem uradu preveri, ali so na podlagi člena 7(4) Skupnega pravilnika potrebne morebitne spremembe za namen registracije na podlagi Ženevskega akta. Urad pooblasti zadevno državo članico, da opravi potrebne spremembe in uradno obvesti Mednarodni urad.

Če se registracija na podlagi Uredbe (EU) 2023/2411 zavrne in so bila izčrpana vsa s tem povezana upravna in sodna sredstva ali če zahteva za registracijo na podlagi Ženevskega akta ni bila predložena na podlagi tretjega pododstavka tega odstavka, zadevna država članica brez odlašanja zahteva izbris registracije navedene označbe porekla iz mednarodnega registra.“;

(11) v členu 15(1) se vstavi naslednja točka:

„(e) za obrtne in industrijske izdelke, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) 2023/2411, Odbor za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov, ustanovljen s členom 68 navedene uredbe.“

NASLOV VI

PRISTOJBINE

Člen 65

Pristojbine

1. Države članice lahko zaračunajo pristojbine za kritje stroškov nacionalne faze postopkov iz te uredbe, zlasti stroškov, ki nastanejo pri obravnavi zahtevkov, ugovorov, zahtevkov za spremembo specifikacije izdelka, zahtevkov za izbris in pritožb.

2. Države članice lahko zaračunajo pristojbine ali uvedejo nadomestila za kritje stroškov nadzora, opravljenega na podlagi naslova IV te uredbe.

3. Urad zaračuna pristojbino za:

- (a) postopek neposredne registracije, kot je navedeno v členu 20;
- (b) postopek v zvezi z geografskimi označbami iz tretjih držav iz člena 21, točka (c), ter
- (c) pritožbe pred odbori za pritožbe, kot je navedeno v členu 33.

4. Urad lahko zaračuna pristojbino za zahteve za spremembo specifikacije izdelka in za zahteve za izbris, kadar je bila geografska označba registrirana na podlagi enega od postopkov iz točke (a) ali (b) odstavka 3.

5. Vse pristojbine, zaračunane na podlagi te uredbe, morajo biti razumne, sorazmerne in morajo upoštevati položaj mikro-, malih in srednjih podjetij, da se spodbudi konkurenčnost proizvajalcev. Te pristojbine ne smejo presegati stroškov, ki nastanejo pri opravljanju nalog na podlagi te uredbe.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi zneske pristojbin, ki jih zaračuna Urad, in načine njihovega plačila oziroma, pri pristojbinah za pritožbe pred odbori za pritožbe, njihovega povračila. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 68(2).

NASLOV VII

DODATNE DOLOČBE

Člen 66

Postopkovni jeziki

- 1. Vsi dokumenti in informacije, poslani Uradu pri postopkih iz te uredbe, morajo biti v enem od uradnih jezikov Unije.
- 2. Za naloge, prenesene na Urad na podlagi te uredbe, so jeziki Urada vsi uradni jeziki Unije v skladu z Uredbo št. 1 ⁽²⁶⁾.

Člen 67

Informacijski sistem

- 1. Urad vzpostavi in vodi digitalni sistem za elektronsko vložitev zahtevkov pri Uradu, register Unije iz člena 37 in digitalni portal iz člena 58(3).
- 2. Digitalni sistem za elektronsko vložitev zahtevkov pri Uradu mora biti na voljo v vseh uradnih jezikih Unije. Mora biti lahko dostopen javnosti, v strojno berljivi obliki, ki se splošno uporablja, in se uporablja za vložitev zahtevkov pri Uradu na podlagi člena 21. Poleg tega mora ta digitalni sistem imeti zmogljivost, da ga države članice lahko uporabljajo v nacionalni fazi postopka registracije.

Člen 68

Postopek v odboru

- 1. Komisiji pomaga Odbor za geografske označbe obrtnih in industrijskih izdelkov. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁽²⁶⁾ Uredba št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 69

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 11, 20, 22, 33 in 51 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 1. decembra 2025. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz členov 11, 20, 22, 33 in 51 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 11, 20, 22, 33 ali 51, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

NASLOV VIII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 70

Obstoječa imena in prehodna zaščita

1. Do 2. decembra 2026 nacionalna posebna zaščita geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov preneha, zahtevki v obdelavi pa se štejejo za nevložene, razen če je vložena zahteva na podlagi odstavka 2.
2. Zanimirane države članice do 2. decembra 2026 obvestijo Komisijo in Urad, katera izmed svojih pravno zaščitnih imen ali v državah članicah, kjer ni sistema zaščite, katera izmed svojih z uporabo uveljavljenih imen želijo registrirati in zaščititi na podlagi te uredbe.
3. Na podlagi vloženega zahtevka na podlagi odstavka 2 lahko zadevna država članica trajanje nacionalne zaščite podaljša, dokler se ne zaključi postopek registracije na podlagi odstavka 4 in dokler odločitev ne postane dokončna. Kadar je zaščita Unije podeljena, se dan, ko je zadevna država članica v skladu z odstavkom 2 obvestila Komisijo in Urad, šteje za prvi dan zaščite na podlagi te uredbe.

4. V skladu s postopkom iz členov 22 do 30 imena, o katerih je Komisija obveščena na podlagi odstavka 2 tega člena in ki so skladna s členi 3, 6, 9 in 10, registrira Urad, v primerih iz člena 30 pa Komisija. Členi 25, 26 in 27 se ne uporabljajo. Vendar pa se generični izrazi ne registrirajo.

Člen 71

Obveznost poročanja držav članic

1. Države članice poročajo Komisiji do 2. decembra 2029 in nato vsakih pet let:
 - (a) o strategiji in rezultatih vsega nadzora, opravljenega za preverjanje skladnosti z zahtevami v zvezi s sistemom za zaščito geografskih označ obrtnih in industrijskih izdelkov, vzpostavljenim s to uredbo, kot je navedeno v naslovu IV;
 - (b) o preverjanju skladnosti na podlagi samoizjave, kot je navedeno v členu 51;
 - (c) o preverjanju skladnosti s strani pristojnega organa, organa za certificiranje izdelkov ali fizične osebe, kot je navedeno v členu 52;
 - (d) o spremljanju uporabe geografskih označ obrtnih in industrijskih izdelkov na trgu, kot je navedeno v členu 54;
 - (e) o stalni skladnosti, kot je navedeno v členu 45(2), ter
 - (f) o nezakoniti vsebini na spletnih vmesnikih, kot je navedeno v členu 60.

2. Zadevne države članice Komisiji do 30. novembra 2024 sporočijo informacije, ki jih je treba predložiti na podlagi člena 19, da se jim odobri odstopanje od standardnega postopka registracije. Na podlagi prejetih informacij Komisija sprejme sklep o zahtevi zadevne države članice, da se ji odobri odstopanje od standardnega postopka registracije in da ji tako ni treba imenovati nacionalnega organa za obravnavo zahtevkov, zahtev za spremembo specifikacije izdelka in zahtev za izbris, kot je zahtevano v členu 12(1).

Člen 72

Pregled

1. Komisija do 2. decembra 2030 in nato vsakih pet let pripravi poročilo o izvajanju te uredbe, kadar je ustrezno, skupaj z zakonodajnimi predlogi za njeno revizijo. V tem poročilu se zlasti oceni, v kolikšni meri je vrednost obrtnih in industrijskih izdelkov označenih z geografsko označbo ustvarjena na opredeljenem geografskem območju ali drugje.
2. Komisija do 2. junija 2026 oceni izvedljivost sistema obveščanja in opozarjanja pred zlorabami geografskih označ obrtnih in industrijskih izdelkov v sistemu domenskih imen ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo z glavnimi ugotovitvami. To poročilo spremlja ločeni zakonodajni predlog, kadar je ustrezno.

Člen 73

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. decembra 2025. Vendar se člen 19(1) in (2), člen 35(1), člen 37(7), členi 67, 68 in 69 ter člen 71(2) uporabljajo od 16. novembra 2023.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 18. oktobra 2023

Za Evropski parlament
predsednica
R. METSOLA

Za Svet
predsednik
J. M. ALBARES BUENO

PRILOGA I

STANDARDNA PREDLOGA ZA SAMOIZJAVO IZ ČLENA 51

Samoizjava iz člena 51 Uredbe (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾

1. Ime in naslov proizvajalca: ...

[Vstavite ime in naslov gospodarskega subjekta (podjetje ali posamezni proizvajalec) ter po potrebi ime in naslov pooblaščenega zastopnika podjetja ali proizvajalca, ki podpiše samoizjavo v imenu podjetja ali proizvajalca.]

2. Skupina proizvajalcev: ...

[Po potrebi vstavite ime in naslov skupine proizvajalcev, katere član je proizvajalec.]

3. Ime in vrsta izdelka: ...

[Vstavite ime z vsemi lastnostmi, pod katerimi se izdelek, označen z geografsko označbo, trži ali se namerava tržiti, in vrsto blaga, ki ji izdelek pripada.]

4. Status izdelka: ...

[Navedite, ali je zadevni izdelek že na trgu]

5. Proizvodni obrati: ...

[Vstaviti vse proizvodne obrate z njihovimi naslovi in kontaktnimi podatki ter dejavnosti (proizvodne faze v skladu s specifikacijo izdelka), ki se tam izvajajo.]

6. Ime, številka in datum registracije geografske označbe: ...

[To zahtevo je mogoče izpolniti tako, da se samoizjavi priloži ustrezni elektronski izpisek iz registra.]

7. Enotni dokument: ...

[Vstavite informacije iz enotnega dokumenta: ime in opis izdelka, kadar je ustrezno, vključno z informacijami glede pakiranja in označevanja, tudi glede morebitne uporabe simbola Unije za zaščitene geografske označbe, ter jedrnato opredelitev geografskega območja.]

8. Opis ukrepov, ki jih je sprejel proizvajalec, da bi bil izdelek skladen s specifikacijo izdelka: ...

[Vstavite vse ukrepe (nadzor in preglede), ki jih je izvedel proizvajalec sam, skupina proizvajalcev ali tretja oseba od predložitve zadnje samoizjave, in na kratko opišite posamezen ukrep v spodnji razpredelnici.]

Kontrolna točka ⁽¹⁾	Referenčna vrednost ⁽²⁾ (Preskusi)	Lastni nadzor Notranji nadzor ali zunanji nadzor ⁽³⁾	Pogostost ⁽⁴⁾	Oseba, odgovorna za nadzor	Nadzorna metoda	Referenčni dokument

⁽¹⁾ Kontrolna točka: kontrolna faza ali faze v proizvodnem procesu, pri katerih se uporablja nadzorni ukrep.

⁽²⁾ Ciljna referenčna vrednost, če obstaja, ki jo je treba doseči na kontrolni točki.

⁽³⁾ Lastni nadzor: nadzor, ki ga izvaja proizvajalec sam; notranji nadzor: nadzor, ki ga izvaja skupina proizvajalcev; zunanji nadzor: nadzor, ki ga izvaja organ za certificiranje izdelkov ali fizična oseba.

⁽⁴⁾ Pogostost: časovni presledek, v katerem se izvaja nadzor.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o zaščiti geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter spremembi uredb (EU) 2017/1001 in (EU) 2019/1753 (UL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

9. Dodatne informacije: ...

[Vnesite vse dodatne informacije, ki so lahko pomembne za oceno, ali je izdelek skladen s specifikacijo izdelka, npr. vzorce nalepke, če v specifikaciji izdelka obstajajo pravila o označevanju.]

10. Izjava o skladnosti z zahtevami specifikacije izdelka:

Izjavljam, da je navedeni izdelek, vključno z njegovimi značilnostmi in elementi, skladen z ustrezno specifikacijo izdelka. Ves potreben nadzor in pregledi za pravilno ugotavljanje skladnosti so bili opravljeni.

Zavedam se, da se lahko v primeru lažne izjave naložijo kazni.

Podpisano za in v imenu:

(kraj in datum):

(ime, funkcija) (podpis):

PRILOGA II

STANDARDNA PREDLOGA ZA ENOTNI DOKUMENT IZ ČLENA 10

Enotni dokument iz člena 10 Uredbe (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾

[Vnesite ime, kot je v točki 1:] „...“

Številka EU: [samo za uporabo v EU]

1. Ime(na) [predlagane geografske označbe] ...

[Vnesite ime, ki naj se zaščiti kot geografska označba, pri zahtevi za spremembo specifikacije izdelka pa registrirano ime.]

2. Država članica ali tretja država ...

3. Opis izdelka

- 3.1. Vrsta izdelka ...

- 3.2. Opis izdelka, za katerega se uporablja ime iz točke 1. ...

[Za opredelitev izdelka uporabljajte opredelitve in standarde, ki se običajno uporabljajo za ta izdelek. Pri opisu izdelka se osredotočite na njegovo specifičnost, pri čemer uporabite merske enote in običajna ali tehnična merila za primerjavo, ne vključujte pa tehničnih značilnosti, ki veljajo za vse izdelke te vrste, ali obveznih pravnih zahtev, ki se uporabljajo za vse izdelke te vrste.]

- 3.3. Posebne proizvodne faze, ki jih je treba izvajati na opredeljenem geografskem območju ...

[Utemeljite vsako omejitev ali odstopanje.]

- 3.4. Posebna pravila v zvezi z embalažo izdelka, za katerega se uporablja ime iz točke 1. ...

[Vsako morebitno omejitev po potrebi utemeljite glede na izdelek.]

- 3.5. Posebna pravila v zvezi z označevanjem izdelka, za katerega se uporablja ime iz točke 1 ...

[Vsako morebitno omejitev po potrebi utemeljite.]

4. Jedrnata opredelitev geografskega območja ...

[Kadar je ustrezno, vstaviti zemljevid geografskega območja.]

5. Povezava z geografskim območjem ...

[Navedite povezavo med geografskim območjem in določeno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo izdelka.

V ta namen navedite dejavnike, na katerih temelji povezava, kadar je ustrezno, vključno z elementi opisa izdelka ali metode proizvodnje, ki utemeljujejo povezavo.]

Sklic na objavo specifikacije izdelka (ki jo doda pristojni organ ali Urad, ko bo na voljo)

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o zaščiti geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter spremembi uredb (EU) 2017/1001 in (EU) 2019/1753 (UL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

PRILOGA III

STANDARDNA PREDLOGA ZA OBRAZLOŽITEV UGOVORA IZ ČLENA 26

Obrazložitev ugovora iz člena 26 Uredbe (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Svet (¹)

1. Ime izdelka: ...

[kot je vneseno v register Unije]

2. Številka: ...

[kot je vneseno v register Unije]

Datum objave enotnega dokumenta in sklic na elektronsko objavo specifikacije izdelka v registru Unije iz člena 23(7) Uredbe (EU) 2023/2411: ...

3. Kontaktni podatki

Kontaktna oseba:	Naziv: ...	Ime in priimek: ...
------------------	------------	---------------------

Fizična ali pravna oseba/organizacija/pristojni organ: ...

Naslov: ...

Telefonska številka: ...

E-naslov: ...

4. Razlogi za ugovor:

Neizpolnjevanje specifičnih zahtev za zaščito iz Uredbe (EU) 2023/2411.

Predlagana geografska označba bi bila v nasprotju s:

— členom 42 iz Uredbe (EU) 2023/2411;

— členom 43 iz Uredbe (EU) 2023/2411 ali

— členom 44(2) iz Uredbe (EU) 2023/2411.

Predlagana geografska označba bi ogrozila obstoj enakega ali podobnega imena, ki se uporablja v gospodarskem prometu, ali znamke ali obstoj izdelkov, ki so bili zakonito na trgu že najmanj pet let pred datumom objave zahtevka iz člena 22(7) Uredbe (EU) 2023/2411.

5. Podrobnosti v podkrepitev ugovora

[Navedite ustrezno utemeljene razloge za ugovor in njegovo upravičenost, vključno z izjavo, v kateri obrazložite pravni interes za vložnika ugovora, razen če ugovor vloži nacionalni organ (v tem primeru izjava o pravnem interesu ni potrebna).]

(kraj in datum):

(ime, funkcija) (podpis):

(¹) Uredba (EU) 2023/2411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o zaščiti geografskih označb obrtnih in industrijskih izdelkov ter spremembi uredb (EU) 2017/1001 in (EU) 2019/1753 (UL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).